

NAŠA RIJEČ

LIST HRVATSKE KATOLIČKE MISIJE BEČ

GODINA XVIII. | BROJ 48 | PROSINAC 2020.

GO
GO

*Čestit i
blagoslovljen
Božić
i sretna nova
2021. godina*

SADRŽAJ

03	Uvodnik
04	Zahvalna misa prigodom proslave 60. obljetnice HKM Beč i 50. obljetnice...
09	Veliki petak
10	Velika subota - Uskrsno bdjenje
11	Uskrsna misa
13	Rodio se da bi umro
14	Razgovor s p. Ivicom Janjićem
17	Zašto je za slavljenje Božića uzet datum 25. prosinca?
19	Proslava sv. Antuna Padovanskog
20	Krizma
22	Prva sveta pričest u jubilarnoj godini
24	Hodočašće u Maria Gugging
25	Svečano proslavljenja svetkovina sv. Franje
26	Duhovna obnova Marijine legije u 33 koraka
27	Posveta Isusu po Mariji
27	Primanja i obećanja Frame Beč
28	Kateheza subotom za mlade
28	Početak vjeronauka
30	Hvala za ljubav
31	Prepusti Gospodinu putove svoje...
32	Potres u Zagrebu
33	Blagoslov obitelji
34	Kronika

IMPRESSUM

Uređuje i odgovara: Hrvatska katolička misija Beč (Kroatische katholische Mission Wien)
1010 Wien, Schulhof 1 | tel.: (01) 533 81 36 | 533 83 94 | fax: (01) 533 30 19
E-mail: hkm@hkm-wien.at | www.hkm-wien.at

Urednik i lektura: fra Josip Koren
Grafičko oblikovanje: Ivo Lubar, mr. sc. Željko Batarilo, prof. | Tisk: Flyeralarm Wien |
Foto: ©shutterstock, HKM, Zoran Cindrić, Željko Batarilo, Ilija Kuprešak

UVODNIK

fra Josip Koren

Nisam bio iznenađen, kada sam ovih dana pročitao kako je prema odluci Društva za njemački jezik, za riječ godine 2020. proglašena „korona pandemija“. Ta je riječ imala i ima poseban utjecaj na politički, ekonomski, društveni, ali i na vjerski život. *Covid - 19* nam je ove godine zaista promijenio život. Dogodilo se ono s čime ni u najcrnjim snovima nismo mogli računati, naime, da se ne možemo okupljati ni na sv. misu, ni oprostiti se s našim milima i dragima koji se sele s ovoga svijeta.

Kakav mi to svijet ostavljamo generacija ma koje dolaze iza nas? U tom crnilu života obradovalo me razmišljanje jednog našeg vjernika koji reče „da nam je korona vratila djecu“. Kako to? - upitah ga. On mi ispriča kako je sa svojom ženom zadnjih desetak godina uvijek najviše strepio vikendom, kada su im djeca oko 23 sata odlazila u grad i vraćala se u sitne jutarnje sate. A sada, djeca su kod kuće, razgovaraju međusobno, gledaju zajedno TV, mole se. Nisam *lockdown* (zaključavanje) promišljaо s te pozitivne strane. Neki su od nas počeli više cijeniti mogućnost dolaska na sv. misu. Sv. misa jest zaista dragocjenost nad dragocjenostima.

Pred sobom imate 48. broj Naše riječi. On donosi najvažnija događanja koja su se zbila u našoj misijskoj zajednici tijekom 2020. godine. Ljetni broj zbog korone nije izašao pa ovaj donosi i neke događaje koji su se zbili prije ljeta, a tiču se svih nas, kao primjerice strašni potres u Zagrebu, koji se zbio u ranim jutarnjim satima, 22. ožujka ove godine. Hvala svima koji suosjećate sa stradalima i pomažete im molitvama i finansijski.

Mada su mise za vjernike bile od početka pandemije, od ožujka, zatvorene, ipak smo zahvaljujući Hrvatskom domu Beč, doprli do Vaših domova putem izravnih prijenosa obreda Velikog petka, Velike subote i Uskrsa, preko Facebook stranice kroativ.at.

Većina događanja zbivala se u drugoj polovici godine. Tako možete pročitati razgovor s fra Ivicom Janjićem, koji je od rujna novi član našega bratstva, a s kojim je razgovarao fra Ivica Pečnik, koji čeka vizu za Australiju.

Pišemo i o zahvalnoj misi povodom zatvaranja Jubilarne godine kojom smo obilježili 60. obljetnicu postojanja HKM-a Beč i 50. obljetnicu našeg vjerničkog neprekidnog okupljanja u crkvi Am Hof. Ovo je slavlje predvodio kardinal Vinko Puljić. On je otvorio i blagoslovio spomen-ploču koja će trajno podsjećati na spomenute obljetnice. Zahvaljujem Josipu Mandiću koji je bdio nad izradom spomen-ploče, kao i Marku Miličeviću koji je premjestivši „stare“ spomen-ploče napravio mjesto za novu.

Tu je riječ i o slavljvu krizme i prve pričesti, koje su trebale biti u prvoj polovici godine. I Frama i FSR i Marijina legija su, koliko je bilo moguće, imali svoje aktivnosti. Započeli smo, doduše nešto kasnije, s redovitim vjeronaukom. Od svih hodočašća, ostvarilo se samo ono pješačko u Maria Gugging.

Dugi niz godina nismo imali tako malo krštenja kao ove godine. Samo 102, kao i svega 7 vjenčanja. Umrlih i na bečkim grobljima sahranjenih je bilo 28; krizmanika 195 i prvičesnika 104.

Zbog korone nismo u jubilarnoj godini uspjeli postaviti izložbu o 60 godina dje-lovanja Misije. Izostalo je i druženje na otvorenom s nogometnim turnirom i još neke stvari, ali „dat' će Bog“.

Drugi je tjedan došašća. Opet slavimo sv. mise s narodom, ali uz još uvjek ograničen broj vjernika u crkvi. Tako će biti i za Božić i još neko vrijeme.

Provedimo Božić u radosti nad Novorođenim, u zahvalnosti Bogu i za ovu tešku godinu te u nadi da „poslje kiše dolazi sunce“.

60

ZAHVALNA MISA PRIGODOM PROSLAVE 60. OBLJETNICE HKM BEČ I 50. OBLJETNICE KAKO SU HRVATI KATOLICI DOBILI NA KORIŠTENJE VELEBNU CRKVU „DEVET ANĐEOSKIH KOROVA“, KOJA SE NALAZI U SAMOM CENTRU BEČA

fra Josip Koren

Pavo Lubar,
zamjenik predsjednika Pastoralnog vijeća
HKM-a.

Što zbog pandemije koronavirusa nismo mogli proslaviti 10. svibnja, proslavili smo u nedjelju, 20. rujna.

Pred početak svećane zahvalne mise, povorka se svećenika uputila iz sakristije u predvorje naše crkve, gdje je predsjedatelj današnjeg slavlja, vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić otkrio i blagoslovio spomen-ploču koju su postavili zahvalni Bogu i Bečkoj nadbiskupiji

Hrvati katolici. Nakon posvete spomen-ploče povorka se uputila prema glavnom oltaru.

Prije početka mise svim nazočnim razječi dobrodošlice uputio je Pavo Lubar, zamjenik predsjednika Pastoralnog vijeća HKM, rekavši između ostalog:

Ovdje danas s Vama, dragi nadbiskupe, zahvalu pred Svevišnjim slavi tvoj puk, puk naše raseljene domovine; župna zajednica sazdana iz preko

150 župa Katoličke Crkve u Hrvata. Ovdje među ovim stoljećima starim zidinama ove predivne - naše hrvatske crkve, već preko 50 godina isповijedamo svoju katoličku vjeru, kao baštinu tolikih pokoljenja naše kršćanske, hrvatske povijesti. Narod je ovo, oče nadbiskupe, s prokušanom vjerom; narod prokušane vjernosti Rimokatoličkoj Crkvi.

Upravo danas s Vama, dragi oče Vinko, želimo zahvaliti Bogu za taj dar vjere, nade i ljubavi. Za sve što je dobro i svjetlo u povijesti ove naše Hrvatske katoličke misije u ovom gradu. Danas želimo zahvaliti Isusu Kristu otкупitelju čovjeka za pokoljenja revnih svećenika, redovnika i redovnica koji su djelovali ovdje među nama. Želimo Bogu zahvaliti za pokoljenja vjernih očeva, dobrih majki, uzoritih baka i djedova, čestitih mlađih i poslušne djece, za sva duhovna zvanja, za ovu zajednicu koja je iznjedrila nove generacije hrvatskog naroda, daleko od domovine, ali uvijek u zajedništvu svete Katoličke Crkve i pod okriljem Blažene Djevice Marije.

Ovdje među ovim stoljećima starim zidinama ove predivne - naše hrvatske crkve, već preko 50 godina isповijedamo svoju katoličku vjeru, kao baštinu tolikih pokoljenja naše kršćanske, hrvatske povijesti. Narod je

U življenju i obrani svoje vjere i svoga postojanja isplakali smo mnoge suze i puno puta platili skupu cijenu. Zato danas ovdje želimo Bogu zahvaliti za sve uzorne svjedočke radosne vijesti ovog naroda, koji su bili i one koji još jesu među nama.

Za one koji su kroz prošla desetljeća potajno i u ljubavi prema svome narodu i svojoj zajednici pretrpjeli razna mučeništva, ucjene i strahove i kojima je upravo ova Božja kuća bila jedino duhovno, a ponekad i fizičko utočište. Crkva koja trpi, ona se i s Kristom suobličuje. Zato kao zajednica imamo vrlo jasan putokaz za buduća pokoljenja.

I zato nas upravo ta naša blagoslovljena povijest obvezuje da molimo za budućnost našeg naroda. Da razmišljamo o sljedećim etapama našeg ovozemaljskog života i vječnom cilju. A cilj Crkve je: čitavo stado, pa tako i ovo hrvatsko stado Bečke nadbiskupije, povesti prema vječnoj domovini. Onoj domovini iz koje nas nikada više nitko neće ni politički, ekonomski i ratom, a ni trulim mirom istjerati u neku drugu zemlju, u neku dijasporu. Svjesni smo, da je naše putovanje u vječnu domovinu dug put. Svjesni smo da na tome putu prema vječnosti, ovdje u centru Beča samo odsjedamo. Svjesni smo da smo ovdje u centru Beča dobili

ovo, oče nadbiskupe, s prokušanom vjerom; narod prokušane vjernosti Katoličkoj Crkvi.

60

i sačuvali jednu kršćansku utvrdu u kojoj i dalje, u zajedništvu s Crkvom u domovini, moramo osigurati dostoјno služenje svetih sakramenata, istinsko kršćansko obrazovanje i čvrsto duhovno vodstvo za sebe i svoju djecu.

Zato dok slavimo ovaj prelijepi jubilej, ne smijemo se uspavati i zavarati, ili ne daj Bože, dičiti se s nečim, osim s križem Krista Raspetoga. Po njemu jesmo što jesmo. A na nama je da i u buduće budemo vjerni baštini svojih otaca. Da iz dana u dan, iz pokoljenja u pokoljenje, istim žarom, istom vjerom, istom nadom i neizmjernom ljubavlju svjedočimo budućim naraštajima svoju privrženost Bogu i Katoličkoj Crkvi. U tom pravcu trebamo hrabro voditi svoje obitelj i ovaj narod i moliti Boga za mudrost i snagu za hvatanje u koštač sa svim izazovima koji se postavljaju pred nas, bilo kao vjernike, bilo kao sudionike u društvu života.

I na kraju: Hvala Vama oče nadbiskupe što ste još jedanput kao pastir zajedno sa svojim stadom, ovdje s nama. Svojim dolascima zadnjih godina i ovim današnjim pokazali ste nam da Vam je stalo do svakog svog vjernika, gdje god on bio i kakva god burna i nemila bila vremena. Vi, oče Vinko, ne posustajete zajedno sa svima nama nositi se sa svim izazovima. Svaki Vaš posjet nas ohrabruje, da ne posustanemo u zajedništvu i ustrajnosti. Hvala vam što u Vama gledamo slikovito brigu cijele domovinske Crkve, čiji pastiri su nas pohađali, dijelili nam sakramente i tako svjedočili jedinstvo domovine i onih, koji su izvan domovine. Hvala vam, uistinu.

Draga braće i sestre, dragi nadbiskupi, molimo svi zajedno da i dalje kao zajednica ostanemo Boga dostojni; da i dalje živimo i djelujemo kao Hrvatska katolička misija u Beču i Bečkoj nadbiskupiji. Kao zajednica utemeljena na čvrstom temelju hr-

vatskog identiteta, što ga obilježava bogata tradicija prožeta kršćanstvom i vjernosti Katoličkoj Crkvi.

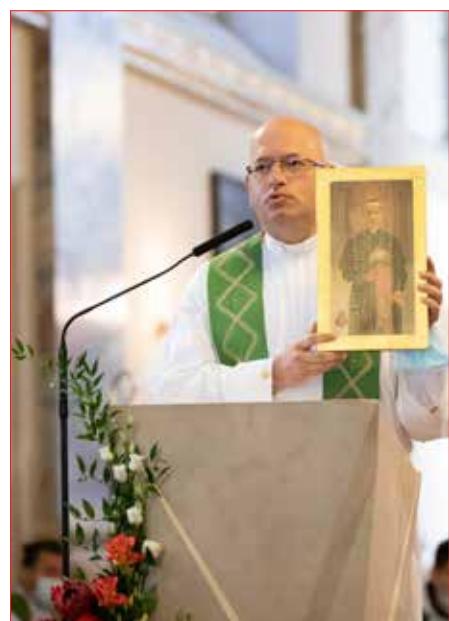
Kardinal je u propovijedi povezao misna čitanja s činjenicom da se desetljećima Hrvati iseljavaju sa svojih vjekovnih ognjišta u inozemstvo, ali svoju vjeru ne gube.

Imati u životu oslonac, središte, najvažnije je. Naše središte je Isus Krist. Potaknuo je nazočne da ih ne zavede materijalizam, koji može ugušiti vjeru. Važna činjenica je što su Hrvati u metropoli kakva je Beč našli crkvu Am Hof, u kojoj već 50 godina neprekinito slave sv. misu na hrvatskom jeziku. Nazočne je potaknuo da svojoj djeci ostave svjedočanstvo vjere, te ih pozvao da nikada ne zaborave odakle su, da ne zaborave grobove svojih praotaca, te stare koji čeznu da ih vide.

Na kraju mise čestitke je uputio dr. Tomislav Markić, nacionalni ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate:

... "drago mi je što vam mogu čestitati ovaj veliki jubilej: 60. obljetnicu misije i 50. godišnjicu okupljanja u ovoj crkvi. I sam sam 8 godina bio član ove

misije kao bogoslov, a kao svećenik sam povremeno dolazio i ovdje ispo-vijedao. Zato mi je to posebno dragoo. Naša Hrvatska inozemna pastva ima ukupno 189 Hrvatskih katoličkih misija. Vaša Misija u Beču je jedna od njih, jedna od većih, jedna od jačih. Vidi se to i po broju svećenika koji ovdje među vama djeluju. A isto tako možemo reći da se broj Hrvata i njihovih potomaka u inozemstvu polako

*dr. Tomislav Markić,
ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu.*

izjednačuje s brojem Hrvata koji žive u Domovini, a kad kažem Domovina mislim na Republiku Hrvatsku i na Bosnu i Hercegovinu, jer su тамо Hrvati također konstitutivan narod i iz te i iz tog dijela naše Domovine također dolazite mnogi vi, a tako i ja. Od srca vam čestitam i posebno ističem zahvalu vašim svećenicima, franjevcima, članovima Hrvatske franjevačke provincije svetih Ćirila i Metoda iz Zagreba koji neumorno i marljivo poslužuju vašoj vjeri i rade za dobro vaših duša. Hvala vam dragi oci franjevcima... Hvala i Vama kardinale Vinko što predvodite ovo svečano misno slavlje. Prenosim vam čestitke i drugog našeg kardinala, nadbiskupa Josipa Bozanića, kardinala Zagrebačke nadbiskupije. A da budu onda i tri kardinala ponio sam vam na dar sliku, blaženog kardinala Alojzija Stepinca. Neka vas on i dalje štiti, brani i pomaže u vašim duhovnim potrebama.

Predstavnik Bečke nadbiskupije, dr. Weismayer je kratko opisao bogatu prošlost ove crkve, koju mi Hrvati nastavljamo i čestitavši nam obljetnice, poželio nam da ova crkva Am Hof i

*dr. Josef Weismayer,
predstavnik Bečke nadbiskupije.*

Važna činjenica je što su Hrvati u metropoli kakva je Beč našli crkvu Am Hof, u kojoj već 50 godina neprekinito slave sv. misu na hrvatskom jeziku.

nadalje bude i ostane domovina Hrvata u Beču.

Nakon njega obratio nam se Daniel Glunčić, veleposlanik Republike Hrvatske u Austriji, citirajući rečenicu Ivana Pavla II.

„Podsjećam vas da se čovjekova vrijednost sastoji u onom što on jest, a ne u onome što on radi ili pak što posjeduje!“, nastavio je:

Mi znamo tko su Hrvatske katoličke misije koje su diljem svijeta ne samo davale nadu, podršku i snagu Hrvatima diljem svijeta. Sve Hrvatske katoličke misije, to stalno ponavljam i ponavljam, bila su uvijek veleposlanstva i generalni konzulati Republike Hrvatske kada se riječ Hrvatska izgovarala s velikim oprezom. To zahvaljujemo našim katoličkim misijama, ali i svim ljudima koji su u to vrijeme odlazili na svetu misu i tim činom svjedočili da su katolici i pripadnici hrvatskog naroda.

Takvo vrijeme je iza nas. Danas imamo nove izazove, napose vi mladi. To je pitanje čuvanja okoliša, zatim problem s pandemijom, kao i pitanje života u obitelji, pitanje vjerskog i nacionalnog identiteta. HKM ovdje u Beču je velika obitelj, sa svim radošćima i poteškoćama. Nemojte nikad zaboraviti vaš hrvatski identitet i vašu vjeru. I ja sam dio vas, jer sam rođen u Njemačkoj. Ponosan sam što mi je otac pokopan u hrvatskoj zemlji i da se moja majka vratila u Domovinu. Sretan sam što moja djeca odrastaju u Hrvatskoj, iako su rođena u Njemačkoj.

Završnu riječ izrekao je fra Josip:

Prošlosti se valja sjećati. Izgona, odlaska iz domovine i dolaska ovdje.

Prošlosti se ovdje danas sjećamo po dobrom: Kolike generacije su u HKM našle utjehu, snagu za život, krijepljene euharistijom, sakramentima. Sva zahvalnost pripada Bogu, koji je kroz to vrijeme slao svoje služe i službenice koji su kao dušobrižnici djelovali ovdje. U danu časnih sestara smo se spomenuli imena svih njih koje su ovdje djelovale. Neka mi bude dozvoljeno da danas ovdje poimence nabrojim imena dušobrižnika koji su ovdje djelovali i djeluju:

Mirko Čović, Mate Božić, Stjepan Pavić, Efrem Kujundžić, Svetislav Krnjak, Kazimir Đurman, Krunoslav Kašnar, Josip Tretnjak, Mirko Matau-

*Mag. Daniel Glunčić,
veleposlanik Republike Hrvatske
u Republici Austriji.*

60

Šić, Dobroslav Salaj, Ivan Mihaljinec, Andelko Šoltić, Petar Posilović, Ante Šarčević, Mato Pranjić, Vinko Trogrić, Slavko Antunović, Ilija Mijatović, Ilija Vrdoljak, Daroslav Miklaušić, Mijo Tikvić, Franjo Jurinec, Sebastijan Golenić, Željko Baković, Josip Koren, Bernardin Plantek, Radovan Čorić, Ivica Pečnik i Ivica Janjić.

Hvala pripada i mnogima od vas koji ste se u proteklih 60 godina angažirali na raznim područjima u ovoj zajednici. Dao Bog da ova zajednica i nadalje na svom materinskom jeziku slavi Gospodina.

Zahvaljujem i Bečkoj nadbiskupiji, koja je u datom povjesnom trenutku prepoznala potrebu nas Hrvata katolika za samostalnom crkvom, te nam istu 1969. god. i povjerila.

Podsjetio je na paralelu između 50 godina boravka Hrvata katolika u crkvi Am Hof kao mjestu molitve i 50 godina svećeništva kardinala Puljića, te mu tom prigodom u znak sjećanja i zahvalnosti predao prigodni dar.

Mi znamo tko su Hrvatske katoličke misije koje su diljem svijeta ne samo davale nadu, podršku i snagu Hrvatima diljem svijeta. Sve Hrvatske katoličke misije i to stalno ponavljam i ponavljam, bila su uvijek veleposlanstva i generalni konzulati Republike Hrvatske kad se riječ Hrvatska izgovarala s velikim oprezom. To zahvaljujemo našim katoličkim misijama, ali i svim ljudima koji su u to vrijeme odlazili na svetu misu i tim činom svjedočili da su katolici i pripadnici hrvatskog naroda.

VELIKI PETAK

Obrede Velikog petka ove godine je u crkvi bez vjernika, ali preko Facebooka predvodio fra Ivica, uz sudjelovanje braće franjevaca: Daroslava, Radovana, Josipa, Ante i Josipa, te časnih sestara Nikoline, Lucije, Mire i Dragane. Pjevanje je predvodila s. Mira.

U propovijedi je fra Radovan progovorio o križu kao daru Isusove ljubavi prema čovjeku, po kojem nas spašava. *Naš križ života su teškoće, patnje, problemi, brige i nevolje, bolesti, žalost, nesporazumi, nesuglasice, sukobi međusobno i s djecom, propali planovi... sve različiti oblici fizičke, psihičke i duševne patnje. Svakom je njegov križ najteži, a svima zajednički je u ovo vrijeme križ koronavirusa. Kako se nositi s time? Jedini pravi odgovor je ljubav. "Križ bez ljubavi je težak, ljubav bez križa je prazna."*

"Križ bez ljubavi je težak, ljubav bez križa je prazna".

Samo u svjetlu Kristova križa, naš križ ima smisla. Nitko ne može nositi križ drugoga, nego svoj. Drugom možemo samo pomoći nositi njegov križ suošjećajući s njim. Ne zaboravimo: Vjera bez djela je mrtva.

Nakon Službe riječi, poklonili smo se u ime sviju nenazočnih sv. križu i poslije toga pristupili sv. pričesti. (FJK)

VELIKA SUBOTA - USKRSNO BDJENJE

P
reko cijelog dana Velike subote crkva je bila otvorena za osobnu molitvu. Iako u crkvi nije bilo vjernika, ali ih je zato bilo zbog izravnog prijenosa Kroativa i Hrvatskog doma Beč više desetaka tisuća u svojim kućnim crkvama pred malim ekranima. S uskrsnim bdjenjem smo započeli u 20 sati. Nismo palili oganj pred crkvom, nego je uskrsnu svijeću upalio pred oltarom naš đakon fra Ante. Kada smo s uskrsne svijeće upalili svoje svijeće, pohvalu uskrsnoj svijeći-uskrsnom Kristu, otpjevao je fra Radovan. Nakon što smo poslušali starozavjetna čitanja, svečano evanđelje navijestio nam je fra Anto, a predvodnik večerašnjeg slavlja, fra Daroslav nam je u propovijedi govorio o *hrani koja nas treba upozoriti na život koji je zasjao u uskrsnom Kristu*. Zaželio nam je sretan Uskrs kojeg slavimo ove godine u neobičnim prilikama. Podsjetio nas je na svakidašnja druženja kojih sada nema, ali nam ovo vrijeme korone može biti nova šansa da dođemo k sebi i odlučimo biti bolji ljudi i bolji kršćani.

Odlučimo biti bolji ljudi i bolji kršćani!

S. Lucija je priredila korpu s jelom za blagoslov, koju je, kao i jela u vašim domovima p. Daroslav blagoslovio. Na kraju smo mi u crkvi zajedno s vama u kućnoj crkvi zapjevali "Kraljice neba raduj se, aleluja". (FJK)

USKRSNA MISA

fra Josip Koren

Nije lako govoriti u kameru, ali je ovih dana bilo korisno. I ovu sv. misu u 11 sati na Uskrs izravno smo putem iz u veliku pomoć Hrvatskog doma Beč odnosno redakciju Kroativa prenosili u Vaše domove. Fra Josip nam je pokušao prenijeti Radosnu vijest o Isusovom uskrsnuću sljedećim riječima:

Mi svećenici franjevci ove HKM-e Beč, završili smo polovicom veljače blagoslov vaših domova i obitelji. Namjeravali smo se odmoriti koji dan, jer pred nama je uskoro bila korizma. Sve je lijepo započelo: Čista srijeda - 26. veljače. Dva dana poslije nje prvi petak u korizmi, kad smo ovdje, kao i svake godine u korizmi petkom imali križni put. Bilo je, kao i svakog petka u korizmi, preko 1.000 ljudi. Puna crkva. Svi smo htjeli kroz ovu korizmu moliti se i činiti dobra djela. Tako smo nakanili i ove godine kroz te korizmene petke skupljati materijalnu pomoć za jednog bolesnika, da mu olakšamo svakodnevnicu. Došao je i drugi petak u korizmi i opet je bilo sve u redu. Međutim, 8. ožujka, ono što je bilo daleko, došlo je i do nas. Do tada smo samo slušali kako je negdje tamo daleko, u Kini, desetcima tisuća kilometara daleko od nas, u velikom gradu Wuhanu, izbila neka čudna bolest, za

koju nismo znali ni kako se zove. To je tako daleko od nas, da nas se praktično ne tiče. Međutim, vrlo brzo sve je stiglo do nas u Europu, u skoro svaku kuću. Tih dana smo bili prikovani uz televizore, gledali i slušali vijesti i pomalo se uvlačio strah u nas. Što će to biti od ovog našeg svijeta? Što će se to zbiti?

Bila je nedjelja 8. ožujka, kad smo zadnji put imali ovdje u crkvi s narodom, s vama, nedjeljnu sv. misu. Još smo 11. ožujka, u srijedu, imali posljednju večernju sv. misu, a u subotu, 14. ožujka u jutro u 7 sati i posljednju misu uz prisustvo vjernika.

Imali smo prekrasne ideje i planove: Ovdje u crkvi planirali smo imati korizmenu duhovnu obnovu koncem ožujka, koju je trebao voditi vlč. Grgo Grbešić iz Đakova. Trebali smo imati humanitarnu akciju "Jak kao Jakov". Radovao sam se da će možda i ove godine ići na more po maslinove grančice, koje smo trebali dijeliti ovdje u crkvi na Cvjetnicu. Nazvao sam isповјednike da nam dođu u pomoć isповjediti toliko mnoštvo naroda. Planirali smo izložbu negdje koncem 3. ili početkom 4. mjeseca. Izložbu ovdje u crkvi, o povijesti naše Misije, o 60. obljetnici rođenja Misije i o 50. obljetnici kako se mi Hrvati

Je li ovo sve skupa oko koronavirusa Božja volja? Ne znam što bih rekao. Ovo je naš križ kojega moramo nositi, ali vjerujemo da poslije njega dolazi uskrsnuće.

nalazimo u ovoj crkvi Am Hof u Beču, koja je postala mjestom našeg okupljanja, mjestom molitve, mjestom druženja s Gospodinom. Koncem travnja, 25., na Markovo, htjeli smo imati slavlje Prve pričesti. Trebalo je krenuti hodočašće u Međugorje, kasnije u Lurd, pa poslije toga kod sv. Ive u Podmilačje. Sve smo to morali naprasito otkazati naprasno otkazati.

I vi ste imali svoje planove kroz korizmu. Neki ste se htjeli odreći pušenja, drugi alkohola, treći ste htjeli biti bolji s onima s kojima živite. Četvrti ste imali neke druge planove. Neki ste htjeli raditi kao studenti, učiti za ispite koji su trebali doći na ljeto. Djeca su trebala posjećivati redovitu školu, a mala djeca vrtiće. Mnogi su se pripremali i za svadbu, već su bile napisane i pozivnice i možda poslane. Sve je to palo u vodu. Život nam se u hipu totalno promjenio.

Kardinal Vinko Puljić, Vrhbosanski nadbiskup, trebao je doći 10. svibnja u ovu našu crkvu i vama krizmanicima, koji ste, vjerujem, isto tako pred malim ekranima, podijeliti sakrament sv. potvrde. U nedjelju poslije toga, 11. svibnja, trebali smo imati završnu svečanost, zahvalnu sv. misu s kardinalom Vinkom Puljićem, na tim godišnjicama koje slavimo ove jubilarne godine. Tjedan dana poslije toga, 15. svibnja, trebao se je održati nogometni turnir, koji je organizirala naša "Crkvena Croatia", kako je zovemo i poslije toga je trebalo biti druženje naroda na igralištu u Südstadt. Pripremali smo se za "Lange Nacht der Kirchen", gdje smo htjeli prezentirati našu Misiju. I još mnogo toga smo morali

Jedanput, većina vas je bila prognana iz vlastite domovine i našla barem zamjensku domovinu ovdje u Austriji. Ali sada kao da ste po drugi put prognani, ovaj put iz crkava. Ne možete više ni radnim danom, ni nedjeljom, doći na sv. misu. Ne možete slaviti vjenčanja, ne možete slaviti krštenja, ne možete toliko toga činiti. Ne možete ni putovati. Baka koja je dobila prvo unuče ne može ga otići posjetiti u Hrvatsku. Sprovodi samo u nazužem krugu obitelji, četvero, petero ljudi. Ljudi se ne mogu ni oprostiti od svojih najbližih. Poneki

saznaju tek nekoliko dana ili više dana ili tjedana poslije toga, da im je umro ili poginuo najdraži prijatelj. Sve nam se promjenilo. Ne možemo doći ni na uskrsnu isповijed, niti na sv. pričest. Je li to sve skupa Božja volja?

Ne znam što bih rekao? Je li je to Božja volja ili nije, ali svakako nam nije ugodno. U svakoj muci, ili po svakoj muci čovjek možda može nešto naučiti. Ovo je naš križ kojega moramo nositi, ali se nadamo i vjerujemo da poslije njega zaista dolazi uskrsnuće.

Već sam jedanput u ovoj našoj crkvi pričao o jednoj neobičnoj slici, pa će pokušati ovaj puta opet nešto reći o njoj. Kad sam bio župnik u Sigetu, u Zagrebu, u crkvi Uzvišenja sv. Križa, obnavljali smo crkvu i trebalo je namaknuti dosta sredstava, jer je to bio dosta skupi pothvat. Između ostalog, došli smo na ideju pozvati umjetnike slikare u naše dvorište i da im damo neki prijedlog, temu, na koju neka slikaju. Oni neka nam poklone slike, a mi ćemo te slike na dražbi, na aukciji prodati i tim ćemo sredstvima obnavljati crkvu. Došao je dan, bio je lijep. Ja sam obilazio te slikare. Bilo ih je barem 15-ak u dva navrata. Gledao sam kako oni to bojama i kistom na platno stavlju raznorazne likove, razne teme. Većinom su to bile religiozne teme. Tako sam došao do jednog mlađeg čovjeka. Nisam ga poznavao i pitam ga, gledajući njegovu sliku: "Što

"Eto taj tako nevrijedan vrapčić, taj nitko i ništa, kao što sam i ja nitko i ništa, on svojim "živ, živ" navješćuje da je Isus Krist ne mrtav, nego živ. Pa ako taj vrapčić vjeruje u to, zašto da ja, čovjek koji sam kršten, ne bih vjerovao u uskrsnuće Kristovo?"

ste to Vi naslikali?" i "Tko ste Vi?". A on kaže: "Ja sam nitkov". "Kako nitkov?" - upitah. "Pa ja sam nitko i ništa", veli on. "Nisam poznat". "Ali ja sam i kao vjernik nitkov. Jesam kršten, ali crkva me već dugo nije vidjela." "A što ste to naslikali na ovoj slici? - pitam ga". On veli: "Evo ovdje na slici, na križu, visi Isus. I to je samo njegova desna ruka pribijena na križ. Isus

je umro na križu, ali doletio je vrapčić, mali vrabac i on više živ, živ, živ! Vrabac je tako neznatno biće. Nije ništavrijedan. Ali, očito je Bog i snjim imao neke namjere. Eto taj tako nevrijedan, taj nitko i ništa, kao što sam i ja nitko i ništa, on svojim "živ" navješćuje da Isus Krist nije mrtav, nego živ. Pa ako taj vrapčić vjeruje u to, zašto da ja, čovjek koji sam kršten, ne bih vjerovao

u uskrsnuće Kristovo?"

Niti je ova slika posebno vrijedna, niti smo mi za nju mogli dobiti neke novce, ali meni je toliko draga, da sam je uspio otkupiti i nosim je sa sobom. I ovih dana sam ju opet gledao. I ta mi slika, ta ideja daje zaista vjeru da s tim Uskrslim Kristom, koji je pobijedio smrt, možemo sve. S njime ništa nije nemoguće. I ovdje sa slike nam govori: Koliki je god mrak, On nam svojim uskrsnućem svijetli. Tako želim i svima vama, da nam ta vjera ojača život u budućnost. Ojača život u budućnost u vašim kućnim crkvama, gdje ste vi roditelji sa svojom djecom, gdje ste možda vi djedovi i bake sa svojom unučadi, ili gdje ste možda sami jer nemate nikoga do koga bi otišli na današnji dan, a i ne smijete van jer morate biti u izolaciji. I oni bolesnici koji možda više neće vidjeti svoje najmilije i oni mogu, vjerujem, lakše zaklopiti svoje ovozemaljske oči ako vjeruju da ovo nije kraj, nego samo prijelaz iz ovoga u jedan život, gdje neće biti niti plača, niti boli za voljenim bićem, nego samo gledanje Boga licem u lice. Amen.

Ovom prigodom zahvaljujemo vodstvu i osoblju Hrvatskog doma Beč i redakciji Kroativa, koji su svojim znanjem i tehničkom opremljenosti omogućili da su slavlja u crkvi putem video-linka izravno prenošena u Vaše domove.

RODIO SE DA BI UMRO

Piše: fra Ivica Janjić

Prikazi Isusovog rođenja na ikonama kršćanskog istoka kriju zanimljive detalje. Špilja u kojoj je Isus rođen oslikana je tako da aludira na grob ili euahristiju. Tako slika već teološki tumači razlog i posljedice Isusova utjelovljenja za nas ljude. Isus je na ikonama često prikazan povijen u povoje baš na onaj način kako će biti kasnije povijen kada ga budu polagali u grob. Kolijevka je na pojedinim ikonama oslikana kao grob, a na nekim drugima kao oltar. Tumačeći jaslice, crkveni oci u njima vide ponajprije sliku oltara. To je još zanimljivije ako znamo da riječ Betlehem prevedena s hebrejskog doslovno znači "kuća kruha". Dakle, rođenje Isusovo upućuje na muku i smrt Isusovu, a potom i na posljedice toga - kruh života koji će nam ostati. On je ono zrno pšenice koje je pavši na zemlju umrlo, a potom donijelo obilne plodove.

U naše vrijeme u opasnosti smo da razvodnimo Božić i napravimo od ovog slavlja ono što nije. Svakako, treba se radovati jer je Isus došao unatoč grijehu i bijedi u kojoj se nalazimo. Ta pomisao uvijek iznova oduševi - kako se Bog nije ustručavao kročiti u blatnu kaljužu čovjeka, kako se nije ustručavao uzeti naše ljudsko tijelo koje je ograničeno sa svim potrebama, kako se nije ustručavao biti dijete jedno vrijeme svojega života i tako potpuno ovisiti o nama ljudima. Sve to govori o Bogu puno više nego što se na prvu čini.

Odemo li nešto dublje i zapitamo se - a zašto si Isuse uopće došao na zemlju? - dolazimo do odgovora: radi golgotе. Radi toga jer je čovjek slab sam sebi zasluziti spasenje. Isus se rodio da bi umro, da bi nama dao život, da se zapravo mi možemo roditi kako bi živjeli vječno. Kakve li čudesne razmjene! Bog silazi s neba podnijeti muku i smrt da bi čovjek koji je na zemlji mogao dospjeti u nebeske i božanske visine! Ti si, Isuse, postao hrana nama ljudima koji smo na zemlji kako bi mi hraneći se Tobom postali slični Tebi koji si na nebu!

Sjetimo se ovog Božića da je On došao na zemlju znajući da ga na njoj ne čeka veseli provod, znajući da će ga mnogi već od trenutka rođenja htjeti ubiti (*čitaj: Herod*), znajući da će njegova obitelj puno zbog toga propatiti, znajući da će za života biti proganjan, da će ga pred kraj života čekati bičevi, trnova kruna, poruge, pljuvanja i križ. Radi toga svega se On rodio na Božić - i zanimljivo - nije odustao od te nakane. Može li onda netko prigovoriti Isusu da nas ne ljubi dovoljno? Uđimo ovog Božića dublje u otajstvo Božje ljubavi, dublje u jaslice špilje rođenja.

Kao što dolikuje svakom rođendanskom slavlju da je u središtu onaj čiji se rođendan slavi, tako i mi provedimo ovaj Božić tako da ne zanemarimo onoga tko ima rođendan, radi kojega su ovi dani zapravo posebno istaknuti, sveti i blagoslovljeni! Hvala Ti, Isuse, što si se rodio i došao na ovaj svijet te si nam na svoj rođendan dao poklon, ne bilo kakav, nego samoga sebe, a da je to istina znamo svaki dan na svetoj misi kada možemo primiti taj poklon - pričest - Tebe!

*Može li onda netko prigovoriti
Isusu da nas ne ljubi dovoljno?
Uđimo ovog Božića dublje u
otajstvo Božje ljubavi, dublje
u jaslice špilje rođenja.*

RAZGOVOR S P. IVICOM JANJIĆEM

Razgovarao: fra Ivica Pečnik

Dragi pater Ivica, dobro došao u našu HKM Beč. Na početku, možeš li nam ukratko reći nešto o sebi i svom pozivu za franjevca i svećenika?

Hvaljen Isus i Marija! Rođen sam 27. lipnja 1990. u Brčkom. Odrastao sam u Bošnjacima kraj Županje. Prije odlaska u samostan radio sam u tvornici "Same Deutz-Fahr", na proizvodnji kombajna. Poziv sam prvi put "doživio" s 20 godina, ipak, nisam se odmah odlučio odazvati. Preokret se dogodio kada sam, razmišljajući o kršćanstvu, spoznao da nije bit kršćanskog života moliti i ići na mise, a i dalje živjeti po svome, već je bit da me molitve i mise dovedu do toga da u svom životu slijedim i ispunim Božju volju, Njegov plan

sa mnom, a ne svoj sa mnom. Sjećam se da sam si tada rekao: *"Onaj koji me je stvorio zna bolje od mene što je najbolje za mene"*. Kako sam bio framaš, nije bilo puno dvojbe oko toga koji će put re-

dovništva izabrati. Tada sam i čitao životopise raznih svetaca, ali čitajući životopis sv. Franje rekao sam: *"Svaka čast ostalim svecima, ali nisu ni do koljena sv. Franji"*. Velika je milost biti od Boga pozvan i služiti u najuzvišenijem i najsvetijem pozivu koji postoji na ovoj planeti. Koliko god lijep i velik, toliko odgovoran i zahtjevan. Liječnici koji operiraju pacijente, imaju veliku odgovornost oko ovozemaljskog života čovjeka koji je u rukama, a zamislimo koliko je onda odgovornost jednog svećenika, jer mu je povjerena duša, onozemaljski život neke osobe.

Poznajem te još od vremena kada smo bili zajedno na bogosloviji i znam da si bio uključen u projektu Franjevačkih pučkih misija, reci nam nešto o tome?

Sažeto u biblijski redak, Franjevačke pučke misije mogli bi se opisati riječima: *"Idite po svem svijetu i naviještajte Radosnu vijest spasenja svemu stvorenju"* (Mk 16,15). To je srž misija koje su svojevrsna duhovna obnova za župu tijekom koje svatko od nas sudjeluje na različit način. Jedni su svjedočili po obiteljima, drugi u školama, bilo je programa i u crkvi. Posebnost je što su uz braću svećenike uključena i braća bogoslovi, tako se tijekom pučkih misija pobliže upoznaje i samo franjevaštvo.

Surađivao si i na evangelizaciji mlađih na Ultri s don Damironom Stojićem, o čemu se tu radi?

Sveto pismo kaže: *"Tko god prizove ime Gospodnje, bit će spašen. Ali kako da prizovu onoga u koga ne povjerovaše? A kako da povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika? A kako propovijedati bez poslanja?"* (Rim 10,13-15). Stoga smo pošli na duhovne periferije posvjedočiti za Onoga za kojega možda mnogi od njih nisu imali prilike čuti. Kada čovjek istinski doživi Božju ljubav ne može je držati za sebe već ima potrebu dijeliti ju s drugima. *Ultra* je naziv za festival elektronske glazbe koji se održavao u Splitu na Poljudu koji je, u trajanju od tri dana, okupljao najpoznatije DJ-eve svijeta i veliko mnoštvo fanova. Kroz dotična tri dana, mi smo bili na Ultra evangelizaciji na kojoj smo svjedočili osobno iskustvo doživljaja Krista, konkretnim djelima pomagali bližnjima. Di-

jetili smo besplatno vodu, razgovarali, molili. Bilo je to prekrasno iskustvo! Posebno me se dojmila otvorenost osoba tamo. Kroz razgovore su neri-jetko znali ispričati svoje životne priče iz čega je bilo lakše razumjeti zašto su sada tamo. Nikada neću zaboraviti one predivne trenutke molitve, bilo uokolo stadiona, bilo na samoj travi Poljuda. Nikada neću zaboraviti suze pojedinih ljudi, posebno jedne grupe Meksikana-ka koji su rekli da još nisu imali takvu molitvu. Kada nakon molitve čujem: "dotaknuo si me u dušu", zahvaljujem Gospodinu jer znam da to nismo mi činili svojim snagama, već On svojom milošću. Ultra evangelizacija me prije svega naučila da ljudi itekako žđaju za Gospodinom, ali im treba netko tko će posvjedočiti da je ta Božja ljubav živa i danas, da Bog i danas ljubi kroz one koji su spremni biti Njegovi.

Uprava Provincije od rujna ove godine postavila te za dušobrižnika u HKM Beč. Koje su tvoje pastoralne obvezе ovdje u Misiji i što ti se od

"Onaj koji me je stvorio zna bolje od mene što je najbolje za mene"

toga najviše svida?

Osim onoga što je usko vezano uz dar svećeništva, povjeren mi je rad s mladima gdje bih posebno izdvojio dvije skupine - susrete frame koji se održavaju petkom te kateheze za mlade subotom. Kako sam nekoč bio framaš, uvijek me iznova oduševi vidjeti mlade koji su zainteresirani za dublje upoznavanje Krista po svetom Franji. Pokazatelj je to da spomenuti svetac itekako ima što za ponudit današnjem mladom čovjeku. Frama nije samo mjesto molitve, pobožnosti, obradivanja vjerskih tema, već i mjesto zajedništva, druženja, spontanosti, pjesme. Kateheze subotom rezervirane su za dublje upoznavanje istina vjere. Ovdje me raduje mnoštvo pitanja koje primam, interes za teme koje se obrađuju, a i osobno, nešto najljepše u ovom pozivu mi je razlagati istine vjere,

jer i sam svaki puta nešto novo naučim pripremajući se. Posebnost ovih kateheza je što ne tumačimo samo "što" mi kao katolici vjerujemo, nego i "zašto" to vjerujemo, ne zadovoljavamo se ostati na pitanju "što je grijeh", nego rastumačiti i "zašto je nešto grijeh". Izdvojio bih još nešto na čemu sam kao svećenik Bogu posebno zahvalan: dar mogućnosti služenja misa i slavlja sakramenata. Prekrasno je moći biti posrednik u tako uzvišenim i svetim stvarima, duhovnim spektaklima, pogotovo znajući da ničim nisam to zaslužio već je čisti dar Božje ljubavi.

I prije si dolazio u Beč u našu Misiju kao student na učenje njemačkog jezika, kako ti se svida Beč?

Kada sam prije nekoliko godina, kao bogoslov, prvi put posjetio Beč, prvo što sam zamijetio bilo je mnoštvo crkava. Drugo što sam zamijetio bila je izvanskih ljepota tih crkava koje sam tada obilazio. Za gotičku katedralu teško je reći fascinirali li više izvana ili iznutra. Kod naše crkve posebno me se dojmila oltarna slika koja prikazuje Gospu oko koje je devet andeoskih korova. Podjeća nas na moćna duhovna bića na čiju pomoć u našim vremenima slabo računamo. Svaki grad u kojem boravimo najčešće ne pamtim po gradu kao takvom nego po ljudima kojima smo okruženi ili u doticaju, po iskustvima koje smo stekli. Grad zapravo nisu zgrade nego ljudi, odnosi s njima.

Što voliš raditi u slobodno vrijeme, imaš li neki hobи?

Najčešće je to čitanje spisa svetaca. Trenutno čitam tumačenja svetog Augustina na Ivanovo evanđelje i fasciniran sam dubinom, vjerom i oštromnošću Hiponskog biskupa. Posebno me se dojmi što čitanje spisa

“Idite po svem svijetu i naviještajte Radosnu vijest spasenja svemu stvorenju” (Mk 16,15).

svetaca nikad nije samo puko čitanje kojim se dolazi do novih spoznaja, nego je tu i prisutnost Duha Svetoga koji progovara čovjeku u srcu, ulijeva žar, radost, još veću želju za biti katolikom i zahvalnost Bogu što sam imao milosti od malena odrastati u Crkvi.

Imaš li nekih želja ili planova za budućnost?

Kaže jedna izreka: *“Sjeme raste gdje je postjano”*. Rekao bih da je najvažnije sadašnji trenutak ispuniti, obogatiti, činiti ono što Gospodin traži od nas. Služiti Bogu na načine na koje me sada poziva. Nekako uvijek vreba opasnost da se previše usidrimo u budućnost te nam tako sadašnjica, svakodnevica, prazno prolazi. Istina je - jedini trenutak koji mogu promijeniti je sadašnji. Vjerujem da se, ako smo u malome vjerni, u svakodnevici, ne trebamo brinuti za budućnost. Kako me dosad vodio, neka Bog vodi i dalje. Ovo je katkad lakše reći (ili napisati) nego živjeti, no onda se sjetim riječi jednog starog franjevca iz Našica (gdje sam služio đakonski praktikum) koji je, govoreći o ustrajnosti,

znao reći - kada me pitaju kako sam ustrajao do danas u svojem pozivu, ja kažem - svaki dan sam govorio: *“Sam danas ču ostati Bogu vjeran.”*

Na kraju, želiš li nešto poručiti vjernicima naše Misije?

U desetom poglavljju Pravila svetog Franje koje smo mi franjevcima zavjetovali živjeti, piše serafski otac: *“Neka [braća] radije imaju na umu da iznad svega moraju željeti da posjeduju Duha Gospodnjega i njegovo sveto djelovanje...”*. Ako je sveti Franjo stavio brigu za posjedovanje Duha Svetoga *“iznad svega”* drugoga, rekao bih da je to vrlo važna poruka i za sve nas danas. Mnogo toga želimo steći, posjedovati, imati, međutim, je li u tom mnoštvu i Duh Sveti? Još više, je li u tom mnoštvu na prvom mjestu Duh Sveti? Zanimljivo je da se Duh Sveti prikazuje u liku plamenih jezika kada je na dan Pedenesetnice silazio nad apostole. Zašto? Znamo da voda čisti neku stvar izvana. Kada pak, zapalimo drvo, od tog drveta ostat će samo pepeo. Vatra preobražava iznutra. Duh Sveti nas jedini može iznutra preobraziti, jedini donijeti ono za čim svaki od nas u dubini duše čezne. Bog će uvijek dati, samo je stvar u ovome - jesu li vrata našega srca otvorena i željna to primiti? Zazivam na sve župljane Božji blagoslov i prosvijetlio nam Gospodin oči srca da ovozemaljski život proživimo budni, trijezni, kako nas trenutak prijelaza u vječnost ne bi dočekao nespremne te da spoznamo koje li nade, radosti, sreće, blagoslova i milosti kad se čovjek otvorí Bogu!

ZAŠTO JE ZA SLAVLJENJE BOŽIĆA UZET DATUM 25. PROSINCA?

Piše: fra Ivica Janjić

Krenemo li od Svetog pisma uočavamo da jedina dva izvora koja imamo o Isusovu djetinjstvu – prva dva poglavlja Matejevog i Lukinog evanđelja – nigdje ne spominju točan datum Isusovog rođenja. Biblija, dakle, ne donosi datum. Stoga cilj ovoga tek-

taj dan kako bi zamijenio taj poganski rimski festival. Međutim, proslave *Saturnalija* trajale su nekoliko dana; počele bi već 17. prosinca i trajale do 23. prosinca (prema nekim izvorima i do 25. prosinca). Stoga nema smisla da se ide zamijeniti staro pogansko

mijenio poganski rimski praznik *Dies Natalis Deus Solis Invicti* (Dan rođenja Nepobjedivog Sunca). Taj praznik ustavio je car Aurelijan 274. godine, na datum 25. prosinca. Međutim, Hipolit Rimski (170. – 235.) u svojim Komentarima na knjigu Danielovu (oko 204.

sta nije utvrditi točan datum kada se Isus rodio već zašto je uzet baš datum 25. prosinca za slavljenje Božića.

Jedna teorija kaže da su se u prosincu slavile *Saturnalije* u čast rimskog boga Saturna pa je stoga Božić stavljeno na

slavlje novim tako da se novo stavlja na zadnji dan slavlja staroga ili čak nekoliko dana kasnije jer se time ništa ne bi postiglo.

Druga teorija tvrdi da je slavlje Božića stavljeno na 25. prosinca kako bi se za-

godine) piše da je rođenje Gospodino-vo bilo 25. prosinca u Betlehemu. Ovo dakle znači da je datum Božića kao 25. prosinca bio poznat i prije nego što je car Aurelijan ustavio na taj datum praznik *Dies Natalis Deus Solis Invicti*.

Prelazimo na Svetu pismo. U Lk 2,8 piše: „*A u tom kraju bijahu pastiri: pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada.*“ Na temelju ovog teksta pojedini su površno zaključili kako nikako nije moglo biti zimsko vrijeme ni mjesec prosinac jer bi bilo prehladno za čuvanje stada na otvorenom. Međutim, na području Palestine pastire s ovcama nalazimo u svako doba godine (upravo zbog geografske širine područja), tako da nam ovaj podatak ne može pomoći u određivanju godišnjeg doba. Napravljena su i određena istraživanja prema kojim je razvidno kako je riječ o vrsti ovaca koje su na Bliskom istoku prisutne barem 5000 godina te koje se othranjuju baš u zimsko doba. Štoviše, u Izraelu je središnja sezona janjenja od prosinca do siječnja.

Dakle, vidjeli smo da je Hipolit Rimski već oko 204. godine pisao da je 25. prosinca Kristov rođendan. Ipak, najstariji zapis imamo kod pape - svetog Telesfora (+137.), koji je uveo tradiciju mise polnočke na Badnjak. Iz tog vremena imamo sačuvane riječi Teofila (115. -181.), katoličkog biskupa Cezareje Palestinske: „*Trebalo bi slaviti rođenje našega Gospodina na dan kada pada 25. prosinca.*“

Zašto je onda izabran datum 25. prosinca za dan slavlja Božića? Postoji nekoliko teorija. Datum rođenja Ivana Krstitelja izvodi se iz datuma Zaharijinog ulaska u Svetište Gospodnje da prinese kâd (Lk 1,9). Polazište je Lk 1,5 – redak iz kojega saznajemo da je Zaharija bio iz razreda Abijina. Povezujući sa starozavjetnim svećeničkim obiteljima i praksom da je svaka obitelj u hramu služila tjedan dana dva puta godišnje dolazi se do toga da je svećenička služba iz razreda Abijina služila tijekom drugog tjedna židovskog mjeseca Tishri, a to je i tjedan u kojem se slavi *Dan pomirenja*.

Prema našem kalendaru, *Dan pomirenja* bio bi negdje između 22. rujna i 8.

„Krista je majka nosila u utrobi, mi ga nosimo u srcu. Marija je rodila Spasitelja, mi rodimo hvalu...“

listopada. U tom slučaju, ako se uzme da su Zaharija i Elizabeta začeli Ivana Krstitelja nakon što je Zaharija završio sa službom u svetištu, Ivan Krstitelj bio bi začet negdje krajem rujna. Ako na to nadodamo prirodnih devet mjeseci, dobivamo kraj lipnja za datum rođenja. Ako sada pogledamo u katolički kalendar, vidimo da u Crkvi upravo 24. lipnja slavimo rođenje Ivana Krstitelja. Kada na ovo dodamo podatak koji nam je poznat iz Lk 1,36 (da se navještenje dogodilo u šestom mjesecu Elizabetine trudnoće), onda je jasno da je Ivan Krstitelj bio šest mjeseci stariji od Isusa. Ukoliko dodamo šest mjeseci na kraj lipnja dolazimo do kraja prosinca kao datuma Isusova rođenja.

Postoji drevna židovska tradicija po kojoj se veliki prorok rađa i umire na isti dan. Prateći ovu logiku, začeće bi bilo istoga dana kada i raspeće na križu. Već je iz rane kršćanske tradicije poznato kako se Navještenje slavilo 25. ožujka (o tome pišu Tertulijan i Hipolit). Od tog je datuma onda lako izvesti datum Božića – dodati prirodnih devet mjeseci. Također, prema jednoj drugoj tradiciji vjerovalo se da je 25. ožujka bio datum početka stvaranja (o tome piše Hipolit u svojim Kronikama) i onda bi začeće Isusovo 25. ožujka bilo novo stvaranje.

Sveti Augustin potvrđuje u svojim spisima ne samo tradiciju datuma 25. ožujka za slavlje začeća, nego i 25. prosinca za slavlje Isusova rođenja: „*Isus je, vjerujemo, začet 25. ožujka i toga dana trpio. Na taj način novome grobu u koji je ukopan i gdje nitko od mrtvih nije bio položen ni prije ni*

poslije odgovara Djevičino krilo gdje je Isus začet i gdje se nije nitko od smrtnika začeo. Predaja je da se Isus rođio 25. prosinca.“ (sv. Augustin, O Trojstvu, 4,9).

Prema julijanskome kalendaru, 25. prosinca je zimski solsticij – dan nakon kojega dani bivaju duži, a noći postaju kraće. Ovo je prepuno simbolike za kršćane, stoga nije isključeno da je i zbog toga uzet datum 25. prosinca. Već prorok Malahija (4,2) govori o suncu pravde, a Ivanovo evanđelje (u proslovu) o Riječi kao svjetlu koje u tami svijetli, koje ljudima bijaše svjetlo. U Zaharijinnom hvalospjevu (Lk 1,78) imamo pochod „*mladog sunca s visine*“. Dotičnu simboliku spominje i sveti Augustin u svojim propovijedima za Božić, a također imamo govora o tome i kod svetog Jeronima u njegovim božićnim propovijedima: „*Čak je i priroda u dogовору с нашим тврдњама и цјели svijet neka svjedočи onome што tvrdimo. Sve do ovoga dana tama se povećava, od ovog dana ona se smanjuje, svjetlo osnažuje, tama slabí.*“

Kao zaključak može se reći da navedene teorije ne isključuju jedna drugu, nego radije nadopunjaju. Dakako da se među kršćanima isprva Božić nije svugdje slavio na isti datum. Iako teološki simbolizam nije za zanemariti, za nas kršćane uistinu nije toliko važan točan datum Isusovog rođenja, već što nam Bog svojim utjelovljenjem želi poručiti. Stoga ćemo završiti riječima svetog Augustina: „*Krista je majka nosila u utrobi, mi ga nosimo u srcu. Djelica je zatrudnjela Kristovim utjelovljenjem. Neka naše grudi zanesu vjerom u Krista. Marija je rodila Spasitelja, mi rodimo hvalu. Ne budimo neplodni! Neka nam duše budu Bogom plodne!*“

PROSLAVA SV. ANTUNA PADOVANSKOG

Konačno jedan blagdan, koji nije ove godine bio previše opterećen koronavirusom. Nisu se trebale nositi maske za usta i nos, a ni razmak od 1 metra se nije trebao držati.

Pobožnost 13 utoraka sv. Anti ove godine nije mogla u potpunosti obaviti, jer u crkvi dva mjeseca nije bilo misa s narodom. Na sam dan stavili smo dvije svećane mise. Jednu prije podne i jednu na večer. Ne zna se koja je bila posjećenija. Mnoštvo djece i roditelja. Prekrasno ukrašen kip sveca s ljiljanima.

Sv. Antun je zaista svetac čitavoga svijeta, a posebno dječice, koju su roditelji rado zagovorili tom svecu čudotvorcu.

Sv. Antune čuvaj nas i štiti, napose u ovim vremenima pandemije. (FJK)

*Sv. Antune čuvaj nas
i štiti, napose u ovim
vremenima pandemije*

KRIZMA

ve je bilo dogovoreno s kardinalom Vinkom Puljićem za subotu 9. svibnja. U jesenskom dijelu su se vjero- učenici, kandidati za krizmu pohađajući vjerouauk marljivo pripravljali za taj, za njih veliki dan. Nakon dulje stanke, opet su fra Ivica Pečnik i fra Anto Mandić započeli s vjerouaukom 15. veljače 2020. i nakon nepunih mjesec dana, pandemija Covida-19, sve je zaustavila. Kroz dva mjeseca crkve su bile zatvorene za sv. misu s narodom. Što sad? Prema nekim prognozama, pandemija se trebala koncem kolovoza posve zaustaviti. Na jesen, kad se ljudi vrati s godišnjih odmora, kad kreće škola, krenut će i vjerouauk. Tako sam s kardinalom pregovarao o novom terminu krizme. Dogovorili smo datum, subota, 19. rujna. Imali smo u subotu 12. rujna pripremni vjerouauk, gdje smo kompletirali dokumentaciju kandidata za krizmu. Prijavilo se 196-ero kandidata. Nekolicina je odustala, jer zbog pandemije ne mogu doći gosti, kumovi iz Hrvatske, BiH..., jer se situacija s koronom jako pogoršala. Maske za nos i usta su postale sastavni dio garderobe za one koji su htjeli prisustvovati sv. misi. Podijelili smo kandidate u dvije skupine. Prva će se krizmati u 9,30, a druga u 12,30 sati. Imali smo i trodnevnu pripremu, kao i ispovijed za krizmanike, kumove, roditelje. Zbog ograničenog prostora u crkvi, bili smo prisiljeni na slavlje pozvati samo krizmanike, njihove roditelje i kumove. Svaki je krizmanik dan uoči krizme dobio redni broj reda u kojem će za vrijeme krizme sjediti on s kumom i roditeljima, tako da smo u svakom trenutku znali tko gdje sjedi, ako bi došlo do zaraze. Udaljenost od 1 metra između redova, kao i nošenje maski su svi poštivali. U prvoj grupi se je krizmalo 102, a u drugoj 94 kandidata, sveukupno 196.

Prema razgovoru s nekim prisutnim roditeljima, bila je to najljepša krizma koju su ikad doživjeli. Mobiteli su ostali mirovati u džepovima, bila je svečana tišina, sabranost, kako i dolikuje trenutku.

KRIZMA

PRVA SVETA PRIČEST U JUBILARNOJ GODINI

s. Dragana

Tjedan dana poslije proslave primanja sakramenta svete potvrde te proslave velikog jubileja - 60 godina postojanja naše Misije, u znaku jubilarne godine slavili smo 26. rujna 2020. primanje prve svete pričesti. Stolu Gospodnjem po prvi put je pristupilo 104 nova pričesnika. Njih 90 iz Beča i 14 s dvije filijale Atzgersdorf i Strasshof.

Pripreme za primanje sakramenta euharistije započele su godinu dana ranije, kad su se djeca u rujnu 2019. upisala na

vjeronauk. Redovito smo se sastajali subotama i nedjeljama te učili o našoj vjeri i planirali slavlje prve pričesti 25. travnja 2020. Naš posljednji vjeronauk po redovitom rasporedu bio je 8. ožujka 2020., a onda se sve počelo mijenjati, pomicati,

sve je bilo neizvjesno. Zbog širenja pandemije koronavirusa, Republika Austrija i Katolička Crkva su donijele određene mjere po pitanju sastajanja ljudi te smo kao i svi drugi prestali s vjeronaukom, raznim molitvenim i drugim okupljanjima kao i svetim misama s narodom. Mjere su po malo popuštale u svibnju i lipnju, ali je došlo ljeto i kraj školske godine, tako da je bilo teško okupiti svu djecu, pa smo odlučili da pričest, kao i krizma bude u jesen. Tako smo se u rujnu sastali s našim pravopričesnicima te ponovili ono što smo ranije učili. Neposredno prije primanja sakramenata isповijedi i pričesti imali smo trodnevnicu koju su predvodili fra Ivica Pečnik, fra Ivica Janjić i fra Daroslav Miklaušić. Dan prije pričesti sva djeca su se isповjedila te u subotu 26. rujna pristupila Oltaru i blagovala Tijelo Kristovo. Zbog

sprječavanja zaraze smo imali koncept kojim smo se vodili kako bi slavlje prošlo po svim propisima. Naime, svako dijete je dan prije pričesti dobilo papir gdje će sjediti sa svojom obitelji, morali smo svi imati maske, držati određeni razmak, klupe su bile dezinficirane, crkva prozračena. Na ulazu su roditelji i pravopričesni pokazali papir gdje sjede, naši redari su im dezinficirali ruke, a zatim odveli do mesta gdje sjede. Slavlje prve svete pričesti smo iz epidemioloških razloga organizirali u dvije grupe. Prva grupa su bila djeca kojima je vjeronauk držala s. Dragana Tomić; oni su prvu svetu pričest primili u 10,00 sati, a druga grupa su bila djeca koju su poučavale s. Nikolina Pejić i s. Mira Bliznac; oni su prvu pričest primili u 12,00 sati. Slavlje prve svete pričesti za obje grupe predslavio je naš župnik i voditelj Misije fra Josip Koren. Pjevanje je također na obje mise vodila naša orguljašica s. Mira Bliznac.

Samo slavlje na obje mise počeli smo pjesmom *Ovo je dan što Gospod ga dade*, nakon čega su djeca pozdravljala recitacijom Isusa koji će toga dana na poseban način pod prilikama kruha doći u njihova srca. Poslije recitacije, fra Josip je pozdravio pravopričesnike, njihove roditelje, djedove, bake, braću i sestre te pozvao da se pripravimo za slavlje. Čitanja na svetoj pričesti čitali su roditelji te braća i sestre samih pravopričesnika, a pravopričesni su pjesmama i recitacijama dali poseban dašak ljepote, nježnosti, nevinosti i dječje razigranosti. U propovijedi je fra Josip govorio u znaku Jubilarne godine, također koristeći se panoom koji je tom prilikom napravila s. Mira. Na panou su se nalazili brojevi

*Ostanite i
nadalje vjerni
Crkvi i tradiciji
naslijedenoj
od roditelja,
djedova i baka!*

50 i 60, natpis HKM Beč, križ, hostija i cvjetovi s imenima. Uz dijalog s djecom, fra Josip je govorio o Isusu koji je kruh života, kojeg ćemo danas sa zahvalnošću primiti. Cvjetove u čijoj sredini su dječja imena, fra Josip je usporedio sa svakim djetetom, kako su cvjetovi različiti, tako smo i mi svi različiti, a sva naša imena su zapisana u Božji dlan i svako ime mu je jednako važno. Progoverio je i o brojevima 60 i 50, a značajni su za našu Misiju, jer se nalazimo u godinama kada zahvaljujemo Bogu za 60 godina naše Misije u Beču i 50 godina od kako se okupljamo u crkvi na Am Hof. Poručio je prvpričesnicima da trebaju biti ponosni jer su baš oni ti koji su u jubilarnoj 60. obljetnici postojanja ove Misije primili prvu svetu pričest. Nakon propovijedi prvpričesnici su recitirali, predstavnici roditelja su zapalili svijeće na uskrsnoj svijeći, potom smo obnovili krsna obećanja. Molitvu vjernika upriličenu za prvu pričest u jubilarnoj 60. obljetnici pročitali su roditelji prvpričesnika i sami prvpričesnici. Prvu svetu pričest ovoga puta djeca su na malo drugačiji način primila. Nime, budući da su djeca imala na sebi maske, njihove majke ili očevi, a također poneki i zajedno, dopratili su svoje dijete do djelitelja pričesti, pomogli su djetetu skinuti masku te bili uz dijete za vrijeme pričesti. Nakon pričesti djece uslijedilo je pričešćivanje roditelja i svih drugih sudionika ovog svečanog euharistijskog slavlja. Poslije pričesti djeca su zahvalila Isusu, roditeljima i svima koji su ih dopratili do ovog svečanog čina. Nakon dječje zahvale fra Josip je čestitao prvpričesnicima što su lijepo i smireno dolazili na pričest, što su lijepo recitirali, te roditeljima koji su dovodili djecu na vjeronauk, djedovima i bakama za svjedočenje vjere, časnim sestrama koje su držale djeci vjeronauk i pripremile slavlje, kolegama svećenicima koji su isповijedali djecu i roditelje, vjernicima koji su dezinficirali klupe, redarima u crkvi i svima koji su doprinijeli ljepoti ovog slavlja.

Bila je ovo po izjavama roditelja jedna od najljepših pričesti, iako je bila pod posebnim uvjetima - bilo je svečano, mirno i lijepo. Mnogima se svidjelo što smo u manjim skupinama i poželjeli su da tako ostane i ubuduće. U zahvalnosti Bogu što je sve prošlo u najboljem redu, preporučujemo naše prvpričesnike u molitve naše misijske zajednice, da ostanu i nadalje vjerni Crkvi i tradiciji naslijedenoj od njihovih roditelja, djedova i baka.

HODOČAŠĆE U MARIA GUGGING

fra Ivica Pečnik

Iako ovog ljeta nismo imali zahvalnog hodočašća za završetak školske i akademske godine 2018./2019., zbog situacije s pandemijom koronavirusa, kako se ta situacija u Republici Austriji poboljšala, odlučili smo kako ćemo i ove godine, 26. rujna, imati hodočašće za početak školske i akademske godine 2020. Samo hodočašće nismo započeli kako to uobičajeno biva, okupljanjem u našoj Misiji, već smo zbog dobro poznatih razloga s koronom, za mjesto polaska odabrali Pötzleinsdorfer Slosspark. Nakon što su se svi hodočasnici okupili u parku, nešto malo poslije devet sati u jutro započeli smo s hodočašćem u Maria Gugging zajedničkom molitvom i pjesmom.

Nakon molitve i pjesme te kratkih uputa za hodočasnike, krećemo iz Beča preko bečke šume prema dvadeset kilometara udaljenom marijanskom svetištu. Da se na hodočašću ne bi dijelili na više manjih skupina, što bi nam onda otežavalo zajedničku molitvu i produljivalo vrijeme hodanja, ovog puta smo za vodiča odabrali Jozu Krnjića, koji se kretao na početku kolone hodočasnika i brinuo se kako bi svi išli jednakim putem, dok je nas nekoliko bilo na kraju kolone i pazilo kako se nitko ne bi izgubio ili zaostajao previše. Odmah po izlasku iz Pötzleinsdorfer Slossparka naši vrijedni hodočasnici Megi i David Marjanović te Gabrijel Blažević prebrojili su sve hodočasnike i ustanovili kako ima 162 pješaka - hodočasnika. Možda bi nas bilo još i više da se ove godine zbog pandemije koronavirusa nije poklopilo slavlje prve svete pričesti u našoj Misiji i hodočašće u Maria Gugging. Ohrabrujuće je pak to, što među hodočascnicima ima dosta djece i mladih. Kako je to već uobičajeno, na hodočašću ima dosta zauzvratljivanja, kod kojih se onda kratko odmorimo i izmolimo po deseticu krunice Blažene Djevice Marije. Svaku deseticu krunice predvodio bi drugi hodočasnik, nakon toga našu molitvu pjesmom bi uveličala s. Lucija Klarić. Za vrijeme pješačenja, hodočasnici se međusobno druže, razgovaraju o raznim temama, mole i međusobno se pomažu kad je to potrebno na nekom strmom usponu ili nizbrdici. Oko podneva, imamo jedno duže zaustavljanje, koje koristimo kako bi se dobro okrijepili, da bi onda nakon toga pozdravili Gospu i veselo nastavili dalje. Iako nam vrijeme u noći prije hodočašća, kao i na početku samog hodočašća nije bilo naklonjeno, jer padala je lagana kiša, poslije podneva pojavilo se sunce, koje nas je onda pratilo sve do našega cilja. Nešto poslije tri sata poslijepodne svi smo sretno i bez ozljeda stigli do cilja. Odmah smo se razmjestili po vanjskom prostoru svetišta, kako bismo mogli slaviti svetu misu. Kao i prošle godine u svetištu smo dočekani od župnika dr. Stanisława Korzeniowskog. Sveta misa započela je u četiri sata. Na početku svete mise domaći župnik pozdravio je i blagoslovio sve hodočasnike. Svetoj misi uz pješake hodočasnike prisustvovali su i hodočasnici koji su u svetište Maria Gugging stigli javnim prijevozom ili osobnim automobilima, tako da je svetoj misi prisustvovalo oko 250 hodočasnika. Misno slavlja uzveličala je svojim sviranjem i pjevanjem obitelj Šokčević, otac Ilijan i sin Josip. Kao čitači na svetoj misi pomogli su Zoran Marinčić i David Marjanović, dok je kod dijeljenja svete pričesti pomagala s. Lucija Klarić uz župnika domaćina. Na kraju našeg hodočašća i nakon misnog slavlja kojeg smo mogli proslaviti u marijanskom svetištu Maria Gugging možemo biti zahvalni Bogu što smo unatoč situaciji s koronavirusom, mogli i ove godine barem u jesenskom terminu hodočastiti Majci Božjoj i tako joj zahvaliti za sva dobročinstva koja smo po njezinu zagovoru primili od Gospodina, ali isto tako moliti je da i dalje bude naša majka i pomoćnica. S povjerenjem u Marijinu ljubav prema nama i njezin moćni zagovor, s mirom u srcu i duši, uputili smo se svojim domovima kako se već tko mogao snaći, netko uz pomoć dobrih ljudi osobnim automobilom, a netko uz pomoć javnog prijevoza.

*S povjerenjem u Marijinu ljubav
prema nama i njezin moćni
zagovor, s mirom u srcu i duši,
uputili smo se snakon ovog lijepog
hodočašća vojim domovima.*

SVEČANO PROSLAVLJENA SVETKOVINA SVETOG FRANJE

Ivo Baotić

Iove godine mjesno bratstvo Franjevačkog svjetovnog reda je svečano proslavilo svetkovinu svetoga Franje, utemeljitelja ne samo Franjevačkog svjetovnog reda nego i cijele franjevačke obitelji.

I ove smo se godine za svetkovinu pripremali trodnevnicom, koju je na temu „*Ljubav nije ljubljena*“ predvodio duhovni asistent našega mjesnog bratstva fra Daroslav Miklaušić.

Propovjednik je prvoga dana trodnevnice govorio o ljubavi prema Bogu i kao primjer spomenuo sveticu dana, svetu Tereziju od djeteta Isusa ističući da je ona, iako je živjela samo 24 godine ostavila veliki primjer i duboki trag u životu Crkve te je zbog toga proglašena učiteljicom Crkve.

Tražeći svoje mjesto u Crkvi mlada Terezija je molila da joj Gospodin pokaže put te je shvatila da ona treba biti molitljica, koja će svojim životom svjedočiti ljubav u srcu Crkve.

Drugoga dana trodnevnice fra Daroslav je govorio o tome da ne smijemo omalovažavati vlastitu slabost, nego da je znak ljubavi prema Bogu da se priznamo onakvima kakvi jesmo, a da se ne skrivamo iza modernih pojava, koje svjedoče o tome da je suvremeniji svijet izgubio vrijednote i stoga je moderni čovjek proglašio sebe mjerilom, kome Bog ni ne treba.

Trećega dana je fra Daroslav u središte svoje homilije stavio ljubav Božju u otajstvu Kristova otkupiteljskoga djela; Muke, smrti i uskrsnuća Isusova, te pozvao na to da trebamo poštivati kako to jedinstveno otkupiteljsko djelo Božje, tako i prirodu, koja je Božje stvorenje, koje svako na svoj način slavi Gospodina.

Na početku slavlja, u kojem su koncelebrirali svi dušobrižnici, koji djeluju u Misiji; voditelj fra Josip Koren, fra Radovan Čorić, fra Ivica Pečnik i mladomisnik fra Ivica Janjić, svečano smo proslavili obred preminuća svetoga Franje u

Sveti Franjo - veliki putokaz!
Sveci nisu samo da bi nam pomogli u određenim situacijama, nego nam svojim životom žele pokazati primjer Božje ljubavi.

kojem je ulogu voditelja tumačio Ivo Baotić, evanđelje je navijestio fra Ivica Janjić, fra Radovan Čorić je otpjevao tri kitice iz Franjine pjesme stvorova, dok su pjevanje zbara tijekom cijelog slavlja predvodili s. Mira Bliznak i velečasni Ivan Bingula.

Na samu svetkovinu, koja je ove godine pala u nedjelju, pod svim misama svečano smo proslavili svetkovinu svetoga Franje. Večernju misu, koja je bila i slavlje Franjevačkog svjetovnog reda, uz koncelebraciju fra Ivice Pečnika predvodio je fra Daroslav, koji je u blagdanskoj propovijedi podsjetio na sadržaj trodnevnice i istaknuo svetoga Franju kao veliki putokaz, jer, kako je rekao, sveci nisu samo da bi nam pomogli u određenim situacijama, nego nam svojim životom žele pokazati primjer Božje ljubavi.

Stoga, pozvao je fra Daroslav, i mi se trebamo učiti vjerovanju, koje nije samo sročena isповijest vjere nego i zaštita od đavolskih zasjeda, koje vrebaju u svijetu, naravi i našim grijesima. Svaka zloupotreba bilo kojeg Božjeg stvorenja, koje je uvijek dobro, jer ga je Bog tako želio, jest grijeh i stoga se toga trebamo čuvati.

Svećano pjevanje predvodili su s. Mira Bliznac i velečasni Ivan Bingula te su izveli misu fra Ive Perana, koja nosi naziv „*Hrvatska misa Mariji majci Crkve*“. Za pričest je otpjevana Franjina pjesma stvorova.

Na kraju mise fra Daroslav je svima, koji nose ime po svećome Franji, čestitao imendant i poželio da sve nas prati obilni zagovor našeg serafskog oca.

Nakon svećane mise slavlje se preselilo u župnu dvoranu, gdje su, zbog uvjeta pandemije, na slavlju sudjelovali samo braća i sestre iz Franjevačkog svjetovnog reda.

Najprije je u kratkom obredu obavljen čin primanja tri novakinje u naše bratstvo: s. Mire, s. Vilme i s. Sarafine, kojega su predvodili ministra našeg bratstva s. Mara Brandić i duhovni asistent fra Daroslav Miklaušić.

Radosno raspoloženje smo nakon obreda prijema novaka nastavili uz pjesmu fra Radovana Čorića i bogatu trpezu za koju su se pobrinula braća i sestre iz Franjevačkog svjetovnog reda, a tom prigodom su nam preneseni pozdravi p. Franje Jurinca, koji je zahvalio za upućenu imendansku čestitku, te smo uživali u ugodnim razgovorima i sretnom raspoloženju slaveći, baš kao što je to i sveti Franjo činio, veselo i raspjevano i Gospodina ali i naše međusobno zajedništvo, kojem su se pridružili i ostali svećenici i časne sestre, koje djeluju u našoj zajednici.

DUHOVNA OBNOVA M. LEGIJE U 33 KORAKA

Lucija Peko

Kao i prethodnih godina, tako i ove, 26. listopada, aktivni, molitveni članovi Marijine legije kao i vje-

nici koji su se htjeli pridružiti, započeli su duhovnu obnovu - 33 koraka Isusu po Mariji, po duhovnosti sv. Ljudevit-a

Montforskog. Ta pobožnost se obavlja, kako nam naslov kaže, kroz 33 dana, koja je podijeljena u četiri dijela. Prvi dio kroz 12 dana, govori nam o grijehu, o ispraznostima ovoga svijeta u kojem živimo i koji utječe na našu svakodnevnicu, o borbi duše između dobra i zla.

U drugom dijelu kroz 7 dana, upoznajemo sami sebe, svoje slabosti, svoje zle sklonosti. To je vrijeme kroz koje trebamo preispitati svoju savjest, srce, misli. Potiče nas na mrtvljenje, na čišćenje duše, da se ispraznimo od duha svijeta, da bismo što više mesta pripravili za Isusa - vječnu mudrost.

U trećem dijelu kroz 7 dana upoznajemo Mariju. Ne radi se o stjecanju znanja o Mariji, već o spoznaji važnosti Marije u Božjem planu spasenja svije-

ta, o spasenju svake duše. Marija je majka cijele Crkve. Po Mariji je počelo spasenje, po utjelovljenju, rođenju Isusa. Marija je prva Isusova učiteljica i odgojiteljica. Po njenom zagovoru Isus čini prvo čudo u Kani Galilejskoj. Marija je pod križem, Marija je s apostolima kod silaska Duha Svetoga. Gospin cilj je dovesti nas svome sinu Isusu.

*Gospe draga:
Daj nam sveto
živjeti,
sigurno putovati,
uz Isusa, vijekom
radovati se
s Tobom.*

Četvrti dio kroz 7 dana posvećen je upoznavanju Isusa Krista, koji je glavni cilj ove posvete. Sveti Ljudevit naglašava da je prije svega bitna ljubav da bismo upoznali Isusa Krista. „*Ljubav nije ljubljena*“. Sve što je Bog stvorio i sve što stvara čini iz ljubavi. I Isusa je poslao k nama iz ljubavi.

Citat iz knjige: „*I tako gdje god je Isus, na nebu i na zemlji, u našim tabernakulima i u našim srcima, s pravom možemo reći da je on plod i izdanak Marijin, da je Maria drvo života, a sam Isus da je njezin plod. Tko god želi u svom srcu posjedovati taj divni plod, mora imati i drvo koje ga je proizvelo: tko želi imati Isusa, mora imati i Mariju.*“

Dragi prijatelji, u ovom vremenu zabrana, ograničenosti, nesigurnosti, pozivamo vas da upoznate ovu pobožnost, koja se može obaviti u bilo koje vrijeme. Ova pobožnost mijenja srce, navike, potiče na dobro i promjene i da ljubav Isus bude više ljubljen.

POSVETA ISUSU PO MARIJI

Kao i prethodnih godina, Marijina legija se priprema na posvetu Isusu po Mariji. To nazivamo 33 koraka hoda s Marijom. Marijanska duhovnost u životu vjernika na poseban način počinje po činu sinovske povjere Majke učeniku na Golgoti: „*Ženo evo ti sina!*“ Potom reče učeniku: „*Evo ti majke!*“ i od onog časa uze je učenik k sebi (Iv.19,26.27).

Kad se vjernik povjeri Mariji on postaje poput apostola Ivana, uze je k sebi za majku. Ona ulazi u naš život i mijenja ga.

Mnogi crkveni učitelji, teolozi pisali su i pišu o Mariji, a sv. Ljudevit Montforski je ostavio i napisao posvetu Isusu po Marijinim rukama, po kojoj je i nastala Marijina legija i koja je sredstvo koje pomaže da vjernik može bolje upoznati i živjeti vjeru i krsne zavjete.

Da bismo zadobili Isusa, Marija je najsigurnije, najlakše, najkraće, najsvetiјe sredstvo. Tko želi imati Isusa mora imati i Mariju. „*Sva sam tvoja i kraljice i majko moja, sve što imam tvoje je.*“

s. Marija Kelek

PRIMANJA I OBEĆANJA FRAME BEČ

Mjesec listopad obilježen je kako početkom nove akademске tako i nove framaške godine. Frama Beč uobičavala je godišnje obrede primanja i obećanja održati na samom početku, tako se dotični običaj nastavio i ove godine. Naš novi duhovni asistent fra Ivica Janjić održao nam je, kao dobru i temeljnu pripremu za nadolazeća primanja i obećanja, duhovnu obnovu, u subotu 3. listopada, u našoj župnoj dvorani. Na duhovnoj obnovi imali smo prilike saznati nešto više o tome što to znači biti framaš i proširiti svoje znanje o stupovima franjevačkog reda. Kako je Biblija temelj naše vjere, fra Ivica je kroz nagovor istaknuo važnost poznavanja Svetog pisma te kroz interaktivnu radionicu dao smjernice za razmatranje iste. Nakon ručka i pauze ispunjene smijehom i druženjem naših radosnih framaša, na-

stavili smo s klanjanjem pred Presvetim. Duhovna obnova završila je sakramentom pomirenja i svetom misom nakon koje smo se puni Duha vratili u svoje domove i tamo širili radosnu vijest.

U petak, 16. listopada, na redovitom susretu Frame, u naše bratstvo primili smo 10 novih framaša. Nakon tog radosnog događaja ostali smo se družiti u našoj župnoj dvorani. Dan nakon, u subotu, 17. listopada, na svetoj misi u 18,00 sati, osam naših framaša izreklo je svoja obećanja. Svetu misu predvodio je naš duhovni asistent fra Ivica Janjić u koncelebraciji s našim prijašnjim duhovnim asistentom fra Ivicom Pečnikom. Nakon svete mise framaši su priredili skromno slavlje u našoj župnoj dvorani za sve koji

su nas došli podržati na naš veliki dan. Uz smijeh, pjesmu i, naravno, ukusnu hranu, koju su pripremili naši vrijedni framaši, proslavili smo ovaj događaj i našim obećanicima poželjeli obilje mira i ustrajnosti na njihovom putu.

U nedjelju, 18. lisopada, izabrali smo nove članove Vijeća, nakon čega smo zajednički proslavili svetu misu. Pet obećanika koji su izabrani za službe unutar bratstva (Filip Šimić-predsjednik, Ivan Čuturić-potpredsjednik, Gabrijela Tunjić-voditeljica formacije, Helena Dijana Ramljak-tajnica i Antonela Đeno-blagajnica), zajedno s duhovnim asistentom, hodočastili su do mesta "Am Himmel" u okolini Beča. Samo hodočašće popraćeno je molitvom svete krunice i svetom misom koja je prikazana za rad novog Vijeća i sve ostale framaše, kako bi, po riječima svetoga Franje, iznad svega težili za tim da posjeduju Duha Svetoga i Njegovo sveto djelovanje.

Gabrijela Tunjić

KATEHEZA SUBOTOM ZA MLADE

Ove jeseni nastavili smo s katehezama subotom za mlade u kojima produbljujemo istine naše vjere. Pozvani smo svjedočiti svoju vjeru, no kako bi je mogli ispravno svjedočiti potrebno je najprije poznavati je.

U ciklusu koji smo započeli ove jeseni obrađujemo "*Posljednje stvari*" koje uključuju govor o smrti, pojedinačnom суду, nebu, čistilištu, paklu te posljednjem судu i Kristovom drugom dolasku. Ispravno razumijevanja kraja čovjekovoga života (i onoga što dolazi nakon) doprinosi ispravnom življenju sadašnjeg trenutka. Onako kako poimamo kraj, tako živimo sadašnjost. Tim više su "*Posljednje stvari*" od važnog značaja budući da ćemo jednog dana iskusiti ono što sada dublje upoznajemo. Primjerice, smrt i pojedinačni суд je nešto što će doživjeti svaka osoba na ovoj planeti, bez obzira na sve drugo.

Na katehezama tumačimo i biblijska mjesta koja govore o temi koja se obrađuje, razlažemo stavke iz Katekizma Katoličke Crkve te se upoznajemo i sa svjedočanstvima i iskustvima svetaca. Pozivamo sve mlade koji su zainteresirani za dublje poznavanje onoga što katolici doista vjeruju, da nam se pridruže subotom u 20,00 sati u dvorani na prvom katu.

fra Ivica Janjić

POČETAK VJERONAUKA

Ove jeseni smo imali upis na vjeronauk nešto kasnije zbog krizme i prve pričesti koje su bile u drugoj polovini rujna. Upis je bio u subotu, 3. listopada, u dvije skupine. U prvoj skupini u 10 sati došli su kandidati za vjeronauk od 2. do 7. razreda, a u 11 sati smo upisivali kandidate pripravnike za krizmu.

Vjeronauk ove godine poučavaju: Prvopričesnike s. Nikolina, s. Mira i s. Dragana (sveukupno 101); 3., 4. i 5. (sveukupno 15) razrede poučava s. Dragana; 6. i 7. (sveukupno 10) poučava fra Ivica Janjić, a kandidate za krizmu poučavaju s. Dragana, fra Ivica Janjić i fra Ivica Pečnik (sveukupno 195). Pazili smo da razredi ne budu preveliki, jer vjeroučenici moraju imati 1 m razmaka između sebe. Zbog toga imamo veći broj grupa. Vjeronauk se održava pod maskama za nos i usta.

Zbog pandemije koronavirusa ove godine nismo upisivali predškolsku djecu i 1. razrede osnovne škole.

FJK

VJERONAUK U ŠKOLI

Piše: Robert Pandža

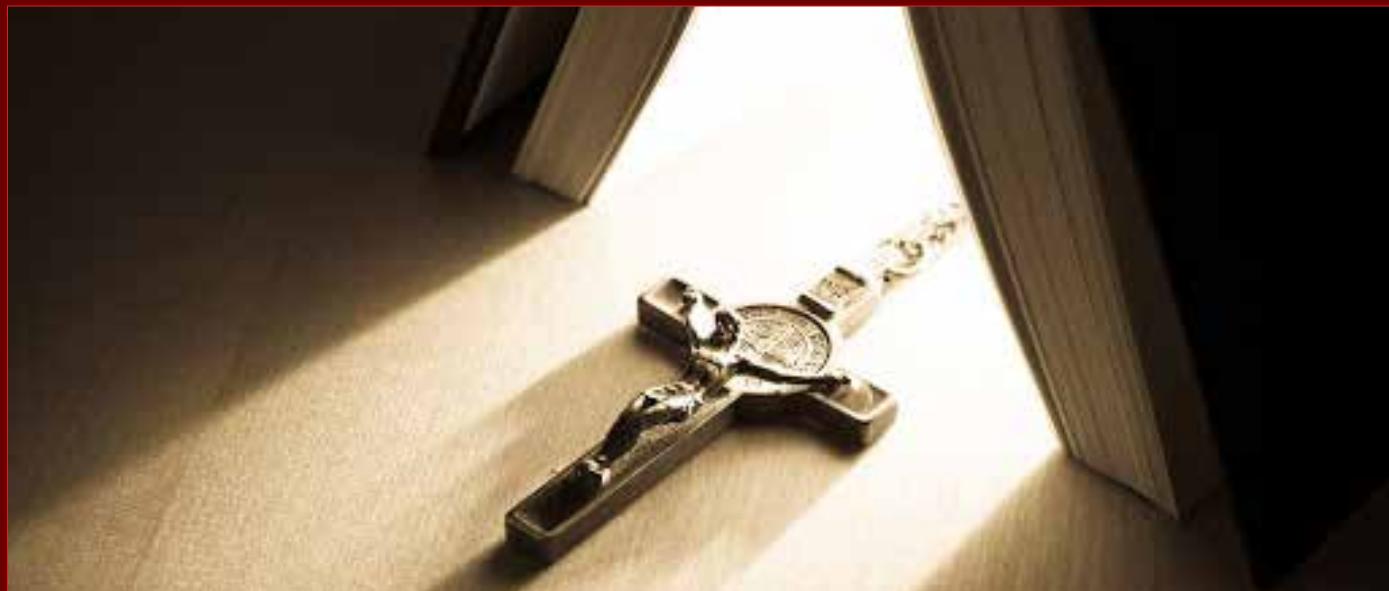
Kršćanstvo, kako ono materijalno u vidu spomenika i umjetničke baštine, jednako kao i oni dijelovi koje smo primijenili u pravnom i moralnom smislu, temelji su na kojima počiva Europa i Zapadna civilizacija. Pred početak svake nove školske godine "kulturni boljševici" u Hrvatskoj pokrenu brojne društvene rasprave o opravdanosti vjeronauka u školama. Političke stranke pak, koriste svaku priliku kako bi na toj temi privukle glasače. U Austriji je situacija malo drugačija, ali kulturološki lijeve stranke nerijetko perfidnim metodama nastoje ukloniti duboku ukorijenjenu kršćansku tradiciju u austrijskim školama, odnosno obrazovnim ustanovama. Pitanje je samo kad će se i u ostalim državama Unije pod pitanje dovesti nastava vjeronauka, a pod krinkom multikulturalnosti, progresivci vode jasno vidljivu borbu protiv kršćanstva.

Što se pak tiče Europske unije, europske institucije jasno podržavaju i potiču nastavu vjeronauka u

Zašto vjerujem da je vjeronauku mjesto u školama?

Bjelorusija, Francuska i Slovenija (imaju etiku). Austrija i Hrvatska, kao i dobar dio drugih europskih država imaju konfesionalni vjeronauk – vjeronauk jedne vjerske zajednice. Neke države još imaju natkonfesionalni vjeronauk.

Najčešći argument koji hrvatska ljevica ističe protiv vjeronauka, a koji često možemo čuti i od onih koji kritiziraju vjeronauk, te same vjernike – je da je **vjeronauk kontradiktoran znanosti**. U javnosti se često nameće stajalište da su znanost i vjera u proturječju, a zapravo duhovnost i znanost nisu na suprotnim stranama. Da je to istina potvrđuje i sama povijest Crkve koja je prva poticala napredak znanosti, pokretala sveučilišta, otvarala knjižnice i škole, što čini i dan danas. Da ne idemo pre duboko, neki od najvećih znanstvenika bili su gorljivi vjernici. **Čak i sami udžbenici katoličkog vjeronauka (u Hrvatskoj)** naglašavaju kako ni teorija velikog praska ni evolucije nisu u suprotnosti s katoličkom vjerom. Počesto se u hrvatskoj javnosti navodi i činjenica da vjeronauk diskriminira (priče o učenicima na hodnicima etc...). To je apsolutno neistina jer vjeronauk može upisati svatko, te se na vjeronauku ne ocjenjuje nečija vjera, nego znanje iz tog predmeta, jednako kao i iz svakog drugog školskog predmeta. Ljevica, pozivajući se na famozni **argument "sekularnosti"** nastavu vjeronauka u školskim

školskim ustanovama. **Vijeće Europe** pak jasno preporučuje religijski odgoj i obrazovanje u školama. To jasno daje do znanja da "proeuropštice" vrijednosti (na koje se ljevica danas poziva) apsolutno nisu u koliziji s vjeronaukom. **Samo četiri europske države** nemaju neki oblik nastave vjeronauka u školama, a to su samo Albanija,

klupama počesto dovodi pod znak pitanja, što sa sekularnošću nema puno veze. Neke puno "sekularnije" države od Hrvatske imaju normalnu nastavu vjeronauka u svojim obrazovnim ustanovama. Najvažnije od svega, preko 90 posto učenika u hrvatskim školama upisuje vjeronauk što nam jasno sugerira da je vjeronauk poželjan u hrvatskim školama, te da se protiv vjeronauka bori glasna manjina potpomognuta svojim sumnjivim medijskim financijerima.

Vjeronauk u školama i argumenti za isti

Od samog početka školskog sustava vjeronauk je bio sastavni dio svakog formalnog obrazovanja na Zapadu. Iz škola je izbacivan jedino u vrijeme totalitarnih sustava. Vjeronauk ima nemjerljiv utjecaj na promoviranje mnogih vrijednosti, među kojima su i one poput sekularnosti i tolerancije. Vjeronauk nije samo koristan za školski sustav, nego i za cijelo društvo.

Teolog i svećenik Tomislav Šagud navodi šest važnih argumenta, od kojih izdvajam četiri. **Prvi važan argument** za vjeronauk je onaj antropološki. Vjeronauk promišlja religijska i vjerska pitanja te pomaže učenicima da se suoče s konceptima vjere i religioznosti, istine i smisla, tumačenja čovjeka i svijeta. Vjeronauk pomaže odgovoriti na temeljna ljudska pitanja tko sam ja, koji je smisao svega, kako biti sretan? **Drugi važan argument** je kulturno-povijesni. Vjeronauk na kompetentan način uvodi u razumijevanje kršćanske vjere koja je oblikovala život i kulturu europskih naroda. Bez upoznavanja s vjerom, pa premda i čisto informativno, čovjek ostaje zakinut za mogućnost cjelovitog doživljavanja i shvaćanja kulture u kojoj živi i povijesti koja je oblikovala naše društvo. **Treći argument** je onaj društveni. Prema Šagudu, vjeronauk uči relativizirati sve osovjetske, neopravdane zahtjeve za apsolutnošću, te tako osposobljava učenike za izgradnju kritičkog i angažirano-djelatnog stava prema stvarnosti i životu. Poglavito čuva od površne vjere i fundamentalizma. U raznim sektama i ideologijama završavaju uglavnom oni koji se najvažnijim životnim pitanjima nisu puno bavili, pa su na kraju prihvatali vrlo plitke odgovore. Osobu koja je kvalitetno oformljena u vjeri vrlo je teško izmanipulirati na ovom području. **Vjeronauk je pedagoški utemeljen**, a škola je dužna učenicima posvijestiti i kompetentno protumačiti religiozno poimanje života. Ako škola ne pruži kvalitetan i sustavan odgovor koji je u skladu s ljudskim pravima i razumom, učenik će naići na vrlo loše odgovore u raznim ideologijama i kultovima, koji će ga usmjeriti prema ekstremizmu i nerazumnosti. Vjeronauk ne inkontrinira, ne dogmatizira i ne odgaja vjerske fanatike, nego upravo izostanak vjeronauka tome pridonosi.

Prije više od 400 godina, 15. rujna 1616. godine Katolička crkva osnovala je prvu javnu školu sa slobodnim upisom u Europi. Time je otvorila put današnjem sustavu javnog školstva. Vjeronauk je od samog početka bio dio školskih sustava te se tu zadržao i do danas (s iznimkom u vrijeme totalitarističkih režima). Pored toga, kršćanska tradicija sastavni je dio kulturnog i duhovnog nasljeđe Zapada i kao takva neizbrisiva je. Radi svega toga, vjeronauk mora ostati dio školskih sustava.

HVALA ZA LJUBAV

Dragi naši! Ne znam odakle početi sa zahvaljivanjem!? Ova hvala koju vam danas izričem je izrečena iskreno iz dubine srca. Zahvaljujem vam u ime svojih sestara koje brinu o djeci u Varešu i koje su s djecom 24 sata na dan, zahvaljujem i u ime nas sestara u Beču. Dok nisam bila u Varešu, mislila sam da je to dom kao i drugi domovi, ali od kad sam bila, razmišljam drugačije. To za mene nije više dječji dom, za mene je to ljubav, ljubav u Varešu.

Danas kada vam ovo pišem otišli su gotovo svi vjenčići, njih oko 400. Vjerujem da ćemo kako s vjenčićima, tako i sa pšenicom dobro proći i da djeca u Varešu neće osjetiti da je kod nas lockdown.

A sada hvala! Hvala svima vama koji se za nas molite! Hvala svima koji želite pomoći, a ne možete doći! Hvala za svaku vašu poruku! Hvala svima vama koji ste na bilo koji način pomogli ovoj akciji! Hvala onima koji su radili i ukrašavali vjenčice, pakirali, nosili! Hvala onima koji su kupili nešto od nas! Hvala svima onima koji su dali svoj dobrovoljni prilog! Hvala mojim sestrama i fratrima koji su ukrašavali i nosili vijence na 4. kat i s 4. kata. Hvala svima vama kako u Beču, tako i vama koji ste dolazili s filijala i drugih mjesta i pomogli ovu akciju. Lijepo je znati da se imaš na koga osloniti. I baš smo ovih dana u međusobnim razgovorima i zahvaljivanju govorili kako nigdje nema tako dobrih ljudi kao ovdje. Kako ste neumorni u činjenju dobra! Ovih dana smo nas 9 koliko nas ima ovdje na Am Hofu, 5 svećenika i 4 sestre za sve vas i vaše obitelji prikazali svetu misu i molili za vas i vaše potrebe. Gospodin neka vas nagradi za svako dobro koje ste učinili! A Njegov blagoslov neka prati vas i vaše obitelji!

s. Dragana Tomić

PREPUSTI GOSPODINU PUTOVE SVOJE, U NJEGA SE UZDAJ I ON ĆE SVE VODITI (PS 37,5)

Upravo ovim riječima željela bih započeti ovo javljanje vama jer nam je trenutno to najpotrebniye, a tako bih željela opisati i naše koraćanje u ovom radu s djecom u Maloj školi u Varešu. Doista, puno puta smo se osvjedočili da upravo onda kad smo sve prepustili Bogu stvari su se najbolje posložile. Mi ljudi često težimo da imamo puno toga pod kontrolom, da nam život teče po nekom našem planu jer nam to daje osjećaj sigurnosti, kao da smo mi

jasno pokazala. I ako ikada, onda smo u ovo vrijeme mogli staviti na ispit našu vjeru, naše predanje i povjerenje u Boga, jer ako "ni vlas s vaše glave neće propasti" kako kaže Lk (21,18) čemu tolika briga, strah, strepnja?

Kao i svi vi, tako smo i mi dotaknuti svim ovim iskušenjima koja su nam u konačnici pomogla da otvorenijeg srca, spremnije duše i s više povjerenja u Boga zakoračimo u ovo vrijeme došašća. A ne postoji drugo vrijeme

čenja, ni loc-kdown..., vi uvi-jek pokažete kako je ljubav dosjetljiva i da, ako postoji volja, postoji i način. Na tome vam veliko hvala. Hvala vam za vašu spremnost da se i u ovim teškim vremenima angažirate za nas, da ne posustajete i ne odustajete od pomaganja čak ni onda kad bismo to jako dobro razumjeli. Time samo potvrđujete vaš stav koji ste od samog početka zauzeli, da uvijek, u dobru i zlu, možemo računati na vas. To nam zaista jako puno znači i ima neprocjenjivu vrijednost za nas. Želimo vam također poručiti da ste vi, kao naši vjerni dobročinitelji, svakodnevno prisutni u našim molitvama i zahvalama. Vjerujemo da je On taj koji najbolje zna što vam treba i molim Ga da vam to i podari.

Trenutno je u našoj Maloj školi 21 djece. Prošle godine su nam otišle dvije djevojke, od kojih jedna na studij, a druga je pronašla posao u struci. Jako smo sretne zbog toga što nam je to jedan vid potvrde da ono što radimo ipak izlazi na dobro. I upravo na ta dva mesta došlo nam je dvoje nove djece u osnovnu školu. Očito Gospod zna koliko još možemo i toliko nam šalje. Vama od srca želimo zahvaliti na svakom obliku potpore i blizine. Neka vam bude uzvraćeno stostruko.

Uz ove misli i srdačan pozdrav želim vam, u ime sestara, odgajateljica i djece iz Male škole, zaželjeti puno dobrega, Božjeg blagoslova i mira za božićne blagdane i u cijeloj novoj godini.

s. Snježana Pavić

Vi u Beču uvijek pokažete kako je ljubav dosjetljiva i da, ako postoji volja, postoji i način.

ti koji vladamo i upravljamo svojim životima. A u stvari vrlo mali, nepredviđeni događaji, nam pokažu da i nije baš tako. Upravo ova zadnja godina dana u kojoj smo svi doživjeli da je jedan mali, neznatni virus poremetio sve naše planove, doveo u pitanje znanstvena i tehnološka dostignuća, stavio puno toga u pitanje, to nam je

jače od došašća i Božića kad se posebno sjetimo vas u Beču. Postalo je gotovo nezamislivo ne povezati Beč i Vareš u ovom vremenu iščekivanja, kad redovito, snažno osjetimo da ste i vi uz nas. I ostanemo bez riječi razmišljajući o tome kako vas zaista ništa ne može zaustaviti u činjenju dobra, ni virus, ni problem s poslom, ni ograni-

POTRES U ZAGREBU

Usnažnom potresu koji 22. ožujka 2020. godine pogodio Zagreb, stradao je i samostan i crkva sv. Franje na Kaptolu 9. Potres je na samostanu i crkvi sv. Franje ostavio brojna i teška oštećenja. Hvala Bogu nitko od braće franjevaca u samostanu na Kaptolu nije stradao. Iz tog samostana potjećemo i mi franjevci dušobrižnici u Hrvatskoj katoličkoj misiji Beč, koji od 1971. godine djelujemo među vama.

Braća iz samostana sv. Franje na Kaptolu 9 u Zagrebu zahvaljuju svima iz Hrvatske i inozemstva koji su im se javili s brojnim pozivima i pismima ohrabrenja i podrške. „*Mnogo nam znači što ste nam blizu i što s nama dijelite našu nevolju. Hvala Vam što ste nam se javili i što ste s nama*”, poručuje fra Zdravko Lazić, gvardijan samostana sv. Franje.

Što se tiče oštećenja, crkva je iznutra teško oštećena. Dio reljefa koji je iznad ulaza u crkvu koji prikazuje rane sv. Franje je odlomljen i pao je u crkvu. Toranj crkve ima napukline i upitna je statička sigurnost. Samostan je teško oštećen i statički vrlo nesiguran. Preporuka je da se u samostanu ne stanuje i da se crkva ne koristi. Zbog toga je odlučeno da se izmjeste svi bogoslovi i svećenici u druge samostane.

„*Svima nam je žao što nas je ovaj potres rastavio na jedno vrijeme. U skorije vrijeme nećemo moći zbog oštećenja nakon potresa imati vjerska slavlja i susrete u crkvi i samostanu sv. Franje, ali ćemo i dalje ostati povezani u molitvi i ljubavi. Mi i dalje prikazujemo mise za Vas i molimo na Vaše nakane, te se i sami preporučamo u molitve u ovom trenutku kad smo potrebni Vaše ljubavi. Čvrsto se nadamo danu našega povratka u crkvu i samostan sv. Franje i naših susreta. Iskreno suosjećamo sa svima koji su stradali jer ste i Vi mnogi posjetitelji naše crkve i samosta-*

*Teško stradali
samostan i crkva sv.
Franje na Kaptolu 9*

na stradali u ovome potresu i žao nam je svakoga od Vas i svakoga građanina Zagreba, poručuje provincijalni ministar fra Ilija Vrdoljak. (FJK)

Franjevci su u svrhu obnove crkve i samostana nakon potresa otvorili žiro račun kod Zagrebačke banke:

**Franjevački samostan, Kaptol 9,
Zagreb**

IBAN: HR2723600001502750171

na koji u tu svrhu primaju pomoć od prijatelja i dobročinitelja iz Hrvatske i inozemstva.

BLAGOSLOV OBITELJI

Kako obaviti blagoslov obitelji i doma?

Dragi vjernici!

Z bog pandemije koronavirusa u ovo vrijeme ne bi bilo razborito da mi svećenici dolazimo u Vaše stanove na blagoslov obitelji. Kako ipak sačuvati osjećaj da nam je blagoslov Božji potreban, kako nama ljudima, tako i prostorima u kojima prebivamo i radimo?

Pozivamo vas stoga na blagoslov obitelji, u nedjelju poslije Božića, 27. prosinca u 8,30; 10,00, 11,30 i u 18,00 sati kada ćemo u Nedjelju sv. Obitelji slaviti sv. misu na temu obitelji sa završnim blagoslovom obitelji i blagoslovom znakova - "naljepnica", koje ćete moći ponijeti svojim domovima i nalijepiti na vrata ili na neko drugo mjesto, a koje će vas i ostale koji pohode vaš dom podsjećati na vašu pripadnost vjeri otaca i na daljnju spremnost hoda s Bogom. Tom zgodom moći ćete u crkvi uzeti i blagoslovljenu vodu kojom ćete blagosloviti svoj dom.

Kako obaviti blagoslov obitelji i doma?

U ime Oca i Sina i Duha svetoga.
Amen!

Apostolsko vjerovanje:

Vjerujem u Boga, Oca svemogućega,
/ Stvoritelja neba i zemlje. / I u Isusa Krista, Sina njegova jedinoga, Gospodina našega / koji je začet po Duhu Svetom, / rođen od Marije djevice, / mučen pod Poncijem Pilatom, / raspet, umro i pokopan; sašao nad pakao, / treći dan uskrsnuo od mrtvih,
/ uzašao na nebesa, / sjedi o desnu Boga Oca svemogućega; / odonud će doći suditi žive i mrtve. / Vjerujem u Duha Svetoga, / svetu Crkvu katoličku, / općinstvo svetih, / oproštenje

grijeha, / uskrnsnuće tijela, / život vječni. Amen.

Očenaš:

Oče naš, koji jesi na nebesima, / sveti se ime tvoje, / dođi kraljevstvo tvoje, / budi volja tvoja / kako na nebu tako i na zemlji.
Kruh naš svagdanji daj nam danas. / I otpusti nam duge naše / kako i mi otpuštamo dužnicima našim. / I ne uvedi nas u napast, / nego izbavi nas od zla. Amen.

Blagoslovna molitva:

GOSPODINE SVEMOGUĆI, IZVORE I DOVRŠITELJU SVEGA STVORENOGA:
BLAGOSLOVI CIJELU NAŠU OBITELJ,
PODAJ NAM USPJEH I RAST U OSTVA-
RENJU NAŠIH NADA I PLOD NAŠEM
RADU.

SAČUVAJ NAS OD SVAKOGA ZLA,
BUDI NAM ZAKLON U NEVOLJI, UTO-
ČIŠTE U TJEŠKOBI,
OBASJAJ NAS LICEM SVOJIM
KAO ŠTO SUNCE OBASJAVA ZEMLJU
I GRIJE JE SMRZNUTU.
BUDI NAM MILOSTIV KAD SE ZAPLE-
TEMU U KRIVNUJU.
SVRNI SVOJ POGLED NA NAS,
POGLEDAJ NAŠU BOL, ČUJ NAŠ VA-
PAJ, IZLIJEĆI NAS I UTJEŠI.
I PODAJ NAM MIR, ZDRAVLJE DUŠE
I TIJELA, LJUBAV I SREĆU.

TO TE MOLIMO PO KRISTU GOSPODI-
NU NAŠEMU.

AMEN.

(Poškropi nazočne i stan blagoslov-
ljenom vodom)!

Kronika 2020.

03.02. Sveti Blaž - blagoslov grla

26.02. Pepelnica - početak korizme

10.03. Misa do 100 osoba

20.03. Sprovodi u nazužem krugu obitelji

11.04. Velika subota

15.05. Mise s narodom, maske, prijave

Kronika 2020.

23.02. Misa s biskupom Scharlom

08.03. Zadnja misa prije pandemije

14.03. U 7,00 sati zadnja misa s narodom

10.04. Veliki petak

12.04. Uskrs

20.06. Kod mise ne treba razmak 1 m

Kronika 2020.

Kronika 2020.

24.07. Opet obvezne maske

06.09. Dodatna misa nedjeljom

19.09. Krizma

26.09. Prva pričest

10.10. Vječni zavjeti fra Marka Vukovića

03.11. Obvezan razmak u crkvi

01.09. Postavili spomen-ploču

17.09. Obvezne maske u crkvi

20.09. Zahvalna misa

26.09. Hodočašće u Maria Gugging

26.10. Početak duhovne obnove M. legije

17.11. Zatvaranje; zabrana misa do 6.12.

Gospodine Isuse Kriste koji svoje apostole uvijek iznova šalješ po čitavom svijetu da naviještaju tvoje Kraljevstvo i sve narode sabiru u zajedništvu jedne Crkve okupljene oko jednog Pastira, molimo te, izlij svoj sveti blagoslov na ovu spomen-ploču, koja nas podsjeća na 60 godina organiziranog djelovanja hrvatskih svećenika franjevaca među Hrvatima - katolicima u Bečkoj nadbiskupiji i na 50 godina neprekinutog okupljanja Hrvata - katolika u ovoj crkvi Am Hof kao mjestu zajedničkog slavljenja euharistije na hrvatskom jeziku. Blagoslovi, molimo te, Oče nebeski, ovaj grad, Bečku nadbiskupiju i njezine vjenike, ovu hrvatsku zajednicu koja želi biti dio tvoga naroda. Blagoslovi ovu spomen-ploču, koja neka ostane trajnim svjedokom našeg zajedništva s Tobom u tvojoj Crkvi po Kristu Gospodinu našemu. Amen!

*Molitva posvete spomen-ploče koju je izrekao kardinal Vinko Puljić,
20. rujna 2020. godine prigodom njezina otkrivanja u crkvi Am Hof.*